

Mänttärin Sukuyhdistyksen jäsenlehti 2008

nuorin 14

Sukujuhlat
Haminassa
12-13.7.08

Kuva: Timo Huovila

Sukua koolla. Olympiadin yksi vakiintunut sukutapahtuma on golfkilpailu. Kuvassa 10-vuotiskisan osallistujat perhekuvassa litin kartanon portailla.

OLYMPIADI TAKANA – on arvioinnin aika

Olympiadi on jälleen kulunut ja on sukujuhlan aika. Viimeisen neljän vuoden varrella on ollut monenlaisia yhteydenottoja ja tapaamisia suvun merkeissä. Pääasiassa tapahtumat ovat toistuneet vakiintuneesti vuosittain: valtuuskunnan kokoukset, sukuseurat, sugolf, pääkaupunkiseudun Mänttäreiden tapaamiset ja Niinipuu, joka ilmestyy nyt jo 14. kerran.

Uusiakin toimintoja on mietitty ja mietitään erityisesti nuorten mukaan saamiseksi. Uutta oli Kaakon Kamarikuoron konsertti Helsingissä kaksi vuotta sitten.

Sukuseurojen Keskusliitolta yhdistys on saanut tunnustusta: toimintakilpailussa edellisellä sukujuhlavuodella tuli ensimmäinen sija. Ja viime vuoden Sukulehtikilpailussa Niinipuusaikunna-maininnan ”Uutta etsivin ja kokeilevin sukulehti”. Lehti poikkiesi aikakauslehtiytyllään ja raikkaudellaan muista sukulehdistä.

Merkittävä huomionosoitus yhdis-

tykselle oli Helsingin Sanomien viime syksyinen kirjoitussarja Suomen itsenäisyyden yhdeksästä vuosikymmenestä. Lehti julkaisi yhdeksänä sunnuntaina kotimaan uutissivullaan laajan artikkelin, johon oli koottu vuosikymmenen merkittäviä tapahtumia ja esimerkkinä haastattelu Mänttärin suvusta. Tästä kiitokset niin lehdelle kuin niille perheille ja henkilöille, jotka osallistuivat juttusarjan tekemiseen!

Tulevan kesän sukujuhlille tulee myyntiin Eero Mänttärin kokoama kirja, jossa suvun jäsenet kertovat oman tarinansa. Kirja nimi on ”Elämänpolkuja”. Se on hyvä esimerkki siitä, miten me jokainen voimme tallentaa oman tarinamme jälkipolville.

Myös muita uusia tuotteita sukujuhlia varten on kehitteillä. Haminan bastioni on neljän vuoden takaisen juhlan perusteella todettu hyväksi areenaksi. Kaikki ainakin mahtuvat sinne, sillä viime kerralla pääjuhlaan osallistui noin 800 henkilöä.

Ohjelma noudattelee tuttua kaavaa jo neljännen kerran: lauantaina on retkiä, näytellyitä ja illanviettoa.

Uutta on tunnetun urkutaiteilija Kaj-Erik Gustafssonin konsertti Johanneksen kirkossa. Taidenäyttelyn lisäksi nähtävillä on sukumuseon esineistöä. Sunnuntaina on vuorossa varsinainen sukokokous ja pääjuhla. Kokouksessa valitaan neljäksi vuodeksi puheenjohtaja ja valtuuskunta, jossa on jäseniä 20-30. Myös näyttelyt ovat avoinna sunnuntaina. Pääjuhlan ohjelmasta kerrotaan tarkemmin toisaalla tässä lehdessä.

Sukujuhlan esiintyjät ovat yleensä suvun jäseniä, kuten juhlapuhujaksi lupautunut, vuoden professoriksi alkuvuodesta valittu Suomen kirjakielen professori Kaisa Häkkinen Turun yliopistosta.

Haminan kaupunki on edellisestä sukujuhlalta laajentunut käsittämään myös entisen Vehkalahten kunnan. Hamina on kiehtova historiallinen kaupunki ja näin erittäin sopiva sukujuhlapaikka.

JORMA MÄNTTÄRI (taulu 11480), suvun päämies

NIINIPUU

Mänttärin Sukuyhdistys ry:n jäsenlehti n:o 14, huhtikuu 2008

Toimituskunta: Jorma Mänttari (päätoimittaja), Marko Wahlström (toimitussihteeri), Jarmo Lehtomäki, Jarkko Mänttari, Raija Mänttari, Eila Korjala, Eeva Puustinen, Petra Antikainen (ilmoitukset), Kirsi Juura (graafinen suunnittelu ja taitto).

Toimitus: Marko Wahlström, Aumatie 2 B 7, 06150 Porvoo, puh. 019-523 2529, 0400 434 529, email: marko.wahlstrom@pp.inet.fi

Tilaukset: Aila Huovi 040 737 5238, Eeva Puustinen 050 367 7049 tai Aini Rantanen 0400 842 627.

Osoitteenmuutokset: Timo Huovila, puh. 050 591 5786 tai email: timo.j.huovila@kympp.net. Ilmoita osoitteenmuutos:

1) jos sinulla on osoiteluovutuskielto väestötietojärjestelmässä, 2) jos olet muuttanut ulkomaille tai ulkomailta kotimaahan, 3) jos ulkomailta asuessasi osoite on muuttunut, 4) jos et ole saanut vielä lehteä, vaikka kuulut sukuun.

Kansikuva: Jesse Heikkinen

Paino: Cosmoprint Oy, Helsinki. Paperi: G-Print 80 g. Painos: 16 000 kpl.

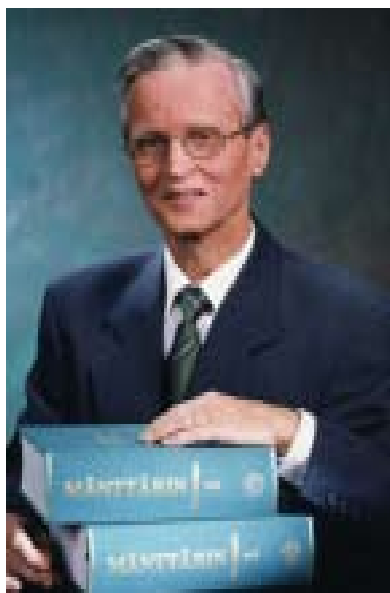
ISSN 1283-240X

Kuva:Tiina Rapeli

Kepparit kiehtovat teinityttöjä

14-15 Niinipuun toimitus bongasi tulevan kesän sukujuhlakaupunki Haminan kupeesta, Husulasta keppihevostallin, joka toimii Rapelin sisikosten leikkimökissä. Keppareiden päät harjoineen ja vartalo on tehty kankaista.

Kuva:Studio KuvaSiskot Oy

Suomalainen kirkko komistui USA:ssa

20-21 Mänttärin sukuyhdistyksen avustama lähetyiskirkko Mainessa USA:ssa on nyt entistä ehommassa asussaan. Kirkon presidentti J. Arthur Jura kertoo kirkon vaiheista.

Kuva:Joyce Jura

Sukukirjan tekijältä ilmestyy uutuusteos

13 Mittavan työn sukukirjan kokoajana tehnyt Eero Mänttär on urakoinut jälleen. Sukujuhlilla julkaistaan hänen uutuusteoksensa "Elämänpolkuja", jossa toistakymmentä kirjoittajaa kertoo omasta elämästään.

sisältö

2 PÄÄKIRJOITUS

4-7 UUTISET

Punavangin pojanpoika valottaa vuoden 1918 tapahtumia. Niinipuu menestyi sukulehtikisassa. Suvun kansanedustajat kannattavat tasa-arvoselvityksiä.

8-11 TEEMASIVUT

Tervetuloa Haminaan. Sukujuhlan ohjelma. Suvun taidetta jälleen esille. Urkutaiteilija Kaj-Erik Gustafsson konsertoi Haminan kirkossa.

12-13 KULTTUURI

Seppo Saloranta riimittelee ja maalaa. Eero Mänttäriltä uusi kirja. Kirsi-Marja Myöhäseltä toinen runokirja.

14-17 PERHEET

Rapelin siskokset ihastuivat keppareihin. Nuoret kynäilivät. Nettiystävät askarruttavat. Lääkäri Tarja Parkkonen kaitsee kolmea adoptiolastaan.

18-19 HISTORIA

Saveron lasitehtaasta enää muistot jäljellä.

21 KIITOKSIA, ONNITTELUJA

Tenho Kujala ja Eeva Puustinen täyttivät pyöreitä vuosia

22-26 SUKUTAPAHTUMIA, SAAVUTUKSIA, HUOMIOITA

Valtuuskunta kokoontui Voikkaalla. Pääkaupunkiseudun Mänttärin musiisoivat. In memoriam.

Sukuseurat sadesäässä Liikkalassa. Saavutuksia. Juhlagolf litissä.

26 SARJAKUVA

Väinö Puoshaka á la Tuomas Mänttär.

27 KOLUMNI

Kolumni. Saavutuksia.

28-30 PALVELUHAKEMISTO

Suvun yrittäjät palveluksessasi.

31 TAPAHTUMAKALENTERI

Mänttärin Sukuyhdistyksen yhteystiedot. Lukijoilta-palsta

32 SUKUTUOTTEET

Suvun myyntituotteet.

Riipaisevat hetket. Vuoden 1918 sodassa sai surmansa 38 000 suomalaista. Sota jätti arvet vuosikausiksi useiden perheiden ja sukujen historiaan. Kuvassa punavankeja Tampereen Keskustorilla huhtikuussa 1918.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti
TYÖVÄEN MUSEO WERSTAS, kuva

23 MÄNTTÄRIÄ TUOMITTIIN PUNAISTEN PUOLELLA

Punavangin pojanpoika Erkki Mänttari etsi tietoja Emil-vaarinsa vaiheista vuoden 1918 sodassa. Tiedot hätkäyttivät, mutta eivät lisänneet tuskaa.

Meneillään oleva vuosi on merkittävä maamme historian kannalta. Tänä vuonna on kulunut 90 vuotta siitä, kun maassamme sodittiin sisäisesti. Sodalle on annettu muun muassa nimet sisällissota, kansalaissota ja vapaussota. Taistelun melskeissä surmansa sai 38 000 ihmistä.

Tuusulassa asuva eläkkeellä oleva juristi Erkki Mänttari (taulu 3977) selvitteli alkuvuodesta Kansallisarkistossa taustoja vaaristaan Emil Eerikinpoika Mänttäristä (taulu 3971).

Samalla hän löysi valtiorikosoikeuden pöytäkirjojen hakemistosta tiedot yhteensä 23 Mänttäristä, jotka tuomittiin toiminnasta punaisten puolella vuoden 1918 sodassa.

Tuusulalaisen isä, joka oli itsekin 15-vuotiaana mukana sisällissodassa, on kertonut pojalleen sodan vaiheista vain hieman. Näin on käynyt varmasti niin monelle muulle suomalaiselle.

–Hätkähdin havaitessani vasta nyt, että vaarini äiti kuoli 20-vuotiaana, pojan ollessa puolivuotias, isoisänsä asiakirjamapin

selattavakseen saanut Mänttari kertoo. Lahdessa istuneen valtiorikosoikeuden pöytäkirjan mukaan syytetyn (Emil Eerikinpoika Mänttari) terveydentila oli heikko. Muutama kuukausi Hennalan leirissä oli syönyt 43-vuotiaan sahan työmiehen terveyden.

Syytetyn vaimo ja viisi lastaan näkivät punavangin perheenä nälkää kotona Kotkassa.

– Mieleeni kohosi isäni kertomana, miten hän etsi ruokaa naapurien sikojen ruokasangoista, Erkki Mänttari jatkaa.

Avunanto maanpetokseen

Tuusulalaisen isoisä sai syytteen avunannosta maanpetokseen. Kuulustelussa kyseltiin huolella vaarin taustoista ja toimia.

– Kun vaarin työpaikka Enso Gutzeitin saha oli suljettu, ei hän yrityksistä huolimatta löytänyt tätä ja liittyi kavereiden tavoin punakaartiin. Maksettiinhan kaartilaisille palkkaa elätettävien mukaan, Mänttari kertoo.

Ennen sodan syttymistä isoisä osallistui punakaartin retkiin ja aseidenetsintään. Kotoa ei löydetty valkoisilta ryöstettyä tavaraa.

Vaari kieltäytyi plutoonan johtamisesta

Mänttärin tulkinnan mukaan kysymyseen mikä oli vaarin asema sodassa, on kaksi vastausta.

– Hän oli ensimmäisiä suomalaisia ikäluokkia, joka sai sotilaskoulutuksen.

Suvussa kulkevan tarinan mukaan isoisä epäonnistui kivääriammunnoissa. Kun kouluttava upseeri vähätteli hänen saavu-tustaan, vaarini sanoi sen johtuvan kurjasta kivääristä.

Upseeri antoi oman kiväärinsä, jolla sotamies paukutti täysiä kymppejä. Siitä alkaen Emil Eerikinpoika Mänttari sai ampua paremmalla aseella, mutta myös huoltaa kahta kivääriä.

– Vaarini kertomus on, että hänelle tarjottiin useampaan kertaan plutoonan-(joukkue)päällikön asemaa, mutta hän kieltäytyi, koska ei osannut kirjoittaa.

Kaksi punakaartilasta toveria kertoi

hänen toimineen plutoonan päällikkönä. Se oli myös isäni kanta.

– Leirillä oli opittu, miten vastataan kuulustelussa. Silloin ei ollut oikea paikka kehua sotilaallisella menestyksellä.

Villiytynyt punaisten vallasta

Mänttärin isoisän tehtävät sodassa olivat tämän oman kertomuksen mukaan vartiotehtäviä, kun taas todistajat kertoivat hänen osallistuneen taisteluihin keskeisellä rintamalla kiväärimiehenä.

Asiakirjoihin kuuluvassa suojeluskunnan selvityksessä kerrotaan vaarin olleen kiitettävä työmies, joka ei osallistunut kiihotukseen ja jonka talous oli kunnossa sekä elämäntavat säännölliset.

– Entinen kelpo mies oli villiytynyt punaisten vallasta niin, että kaikella hartaudella on koettanut myötävaikuttaa ”vallankumouksen” menestykseksi. Nyt tunnustaa täydellisesti pettyneensä, ja on hyvin otaksuttavaa, ettei ole vastaisuudessa vaarallinen yhteiskunnalle, suojeluskunnan esikunnan lausunnossa todetaan.

Valtiorikosoikeus tuomitsi Emil Mänttärin kolmeksi vuodeksi kuritushuoneeseen ja sen jälkeen kansalaisluottamuksen menettämiseen viideksi vuodeksi. Tuomio oli ehdollinen viiden vuoden koeajalla, jonka jälkeen se raukesi.

– Vaarini olisi saanut oikeudenmukaisen käsittelyn ja tuomion. Normaali tuomio rivimiehelle olisi ollut kaksi vuotta kuria, joten kai oikeus oli pitänyt häntä päällystään kuuluvana, Erkki Mänttari pohdiskelee.

Tieto ei lisännyt tuskaa

Tuusulalaiselle vaarista löytyneet tiedot eivät lisänneet tuskaa, vaan suvussa liikkuneet tarinat tuli nyt todennettua.

– Miten tuomio vaikutti perheen tulevaisuuteen? Mahtoiko sillä olla osuutta siihen, että vaarista tuli tuurijuoppo. Ryyppykaverin velkaan annettu takaus johti perheen omakotitalon ulosmittaukseen. Tapahtuman jälkeen isäni ei taannut kenenkään lainaa, Mänttari kertoo.

Tuusulalainen haluaa jatkaa saamansa tiedon inhimillistämistä.

– Kotkan punakaartin nokkamiehenä toimi toimittaja Eero Haapalainen, joka kohosi punakaartin komentajaksi lyhyessä sodassa ja meni rajan yli Venäjälle yhdessä noin 20 000 kaartilaisen kanssa, hän toteaa.

– Uskon, että vaarini oli jollain tavalla läheinen punakenraali Haapalaiselle.

Kun Paavo Rintala kirjoitti romaanin ”Mummoni ja Mannerheim” vois minä runoilla otsikolla Vaarini ja Haapalainen, Mänttari naurahtaa.

Hän toivoo, että perheitä ja sukuja hajottaneen vuoden 1918 sodan kauhut voidaan arkistojen avautumisten myötä kuopata haudan poveen.

Sodan 1918 jälkeisistä vuosista kertoo professori Engman kiinnostavassa tietokirjassaan ”Raja”.

UUTTA ETSIVIN JA KOKEILEVIN SUKULEHTI

Suomen Sukuseurojen Keskusliiton ja Sukuviesti-lehden järjestämän sukulehtikilpailun tuomaristo tunnusti Niinipuun maamme uutta etsivimmäksi ja kokeilevimmaksi sukulehdeksi.

Näillä perusteilla Niinipuu numero 13 sai kunniainaininnan viime vuoden sukulehtikilpailussa.

Voittajaksi raati valitsi Ryynästen sukuseuran Ryynäset-lehden, joka ilmestyi 10. kerran. Toiseksi sijoittui Luumäen Karhujen sukulehti Karhunpesän kuulumiset (numero 7, huhtikuu 2007) ja kolmas oli Strömmer-seura ry:n Strömmerit (numero 7, 2005).

Kisan raatiin kuuluvat edellisessä kilpailussa palkittujen lehtien edustajina Leena Heiskanen (Heiskasten sukuseura ry), Jaakko Liukkonen (Virolahden Tulkit ry) ja Johanna Kurela (Tampereen

seudun sukututkimusseura ry) sekä ammattiopettaja, myyntifaktori Heimo Hokkanen Ykkös-Offset Oy:stä. Raadin sihteerinä toimi Sukuviesti-lehden toimitussihteeri Elina Kuismin.

Tuomaristo oli käynyt pitkän keskustelun Niinipuun kohdalla. Lehti oli lähellä päästä palkintosijoille, mutta raati päätyi myöntämään kunniainainnan. Raatia miellytti tällä kertaa perinteisyys.

Raadin sihteeri Elina Kuisminin mukaan Niinipuu poikkesi raikkauksella muista sukulehdistä todella paljon.

Sukulehtikilpailu järjestetään joka toinen vuosi. Siihen saavat osallistua sukuseurat ja sukututkimusyhdistykset. Viime vuonna kilpailuun osallistui yhteensä 29 lehteä kahdessa sarjassa.

Valtakunnallisen sukutapahtuman yhteydessä Karjala-talolla Helsingissä viime lokakuussa palkittiin myös aktiivisin sukuseura, joka on Väänästen sukuseura. Jaetun toisen palkinnon saivat Hoffrenien sukuyhdistys ja Madojan sukuseura.

KANSANEDUSTAJAT KANNATTAVAT tasa-arvoselvityksiä

Mänttärin suvun parlamentaarikot: Työpaikoille lisää huumoria, kotoisuutta ja osaamisen arvostamista.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti

Huolestunut edustaja. "Kansalaisten elämisen kulut kallistuvat sietämättömiksi", Jouko Skinnari tuskailee.

Arvokasta työtä. "Sukuyhdistystyö lisää tietämystämme omista juuristamme", Sari Palm muistuttaa.

Talon tavoille. "Uuden työn opetteleminen on hyvässä vauhdissa", Ilkka Kantola tuumaa.

Mänttärin suvun kuusi kansanedustajaa kannattaa tasa-arvoselvitysten laatimista työpaikoilla. Eduskunta joutui alkuvuodesta tasa-arvoasioiden takia iltapäivälehdistön ryöpytykseen.

–Eduskunta on tyypillinen suomalainen työpaikka, jossa ei esiinny törkeää syrjintää tai häirintää, suvun kansanedustajaryhmän toinen nestori, helsinkiläinen professori Sirpa Asko-Seljavaara, 68, (taulu 2305), toteaa.

Konkareista toinen, lahtelainen oikeustieteen kandidaatti Jouko Skinnari, 61, (taulu 11364) toivoo, että eduskunnan työympäristöstä tehdään selvityksiä huolella ja oikeudenmukaisella tavalla.

Ensimmäisen kauden kansanedustajat ovat samoilla linjoilla

–Asioiden ruotiminen ja kohujulkisuus on ollut jopa kohtuutonta, kouvolaalainen paloesimies ja yrittäjä Jari Larikka, 43, (taulu 6496) kertoo.

Kouvolaan erityisopettaja Sari Palm, 41, (taulu 9100) toteaa, että nyt oli eduskunnan aika työyhteisönä katsoa peiliin tasa-arvoasiassa.

–Työyhteisöissä tulee noudattaa tasa-arvolakia. Erityisesti työpaikkahäirinnän kaikissa muodoissa tulee olla nollatoleranssi, anjalankoskelainen Markku Pakkanen, 48, (taulu 2852) sanoo.

Turun piispana suurelle yleisölle tunnetuksi tullut teologian tohtori Ilkka Kantola (taulu 3885), 51, pitää eduskunnan tasa-arvoasiasa vakavana, mutta sen käsittelyä etenkin Helsingin Sanomissa asiattomana.

Huumori kukkimaan

Työpaikoilla pitää Pakkasen mukaan säilyä hyvä työmoraali ja työpaikkahuumori.

–Jokaisella työpaikan jäsenellä pitää olla ihmisenä ja työntekijänä hyvä, "ko-toisa" olo, Palm korostaa.

Larikka mieltää tasa-arvoiseksi työpaikaksi sellaisen, jossa työntekijät asemasta riippumatta kunnioittavat toisiaan ja toisten mielipiteitä.

–Tasa-arvoiseen työpaikkaan on kiva tulla ja siellä viihtyy silloinkin, kun työtahti on kiivaimmillaan, Skinnari toteaa.

–Työssä viihtymisen edellytyksenä on

kannustavuus ja osaamisen arvostaminen, keski-suurta kirurgista klinikkaa yli 15 vuotta johtanut Asko-Seljavaara sanoo.

Kantola jakaa työpaikkojen tasa-arvon seitsemään kohtaan. Kärkeen hän nostaa henkilöstön rekrytoinnin, jossa ei saa tapahtua syrjintää sukupuolen perusteella sekä palkkauksen työtehtävien vaativuuden mukaan.

Tasapainoista arkea ja hyvää elämää

Tasa-arvoisessa yhteiskunnassa miesten ja naisten palkkatason tulisi Asko-Seljavaaran mielestä olla jokseenkin samansuuruinen.

–Näin ei Suomessa ole, koska naiset perinteisesti toimivat matalapalkkaisemilla aloilla kuin miehet, hän jatkaa.

Palmin mielestä ihmisillä on lupa ja oikeus hyvään, tasapainoiseen arkeen.

–Tasa-arvoisessa yhteiskunnassa epä-tasapainoiset tilanteet pyritään korjaamaan kaikkien ihmisten, ei vain joidenkin ihmisryhmien osalta, hän toteaa.

Kantola haluaa, että ihmistä kunnioitetaan ainutkertaisena yksilönä hänen iästään, sukupuolestaan, maailmankatso-

Toiset huomioon. "Tasa-arvoisella työpaikalla tulisi kunnioittaa toista", Jari Larikka painottaa.

Kannustusta lisää. "Työn osaamista pitää arvostaa", Sirpa Asko-Seljavaara sanoo.

Häirintä nollille. "Työyhteisöissä tulee noudattaa tasa-arvolakia", Markku Pakkanen sanoo.

muksestaan, ihonväristään tai etnisestä taustastaan riippumatta.

–Sanan-, kokoontumis- ja järjestäytymisvapaus ovat olennaisia asioita, hän muistuttaa.

Skinnari haluaisi, että kaikilla olisi hyvä elämä ja yhtäläiset edellytykset nauttia mahdollisimman pitkästä elämästä.

–Ihmisillä tulee olla yhtäläiset mahdollisuudet saada koulutusta, terveydenhoitoa ja erilaisia sosiaalisia palveluita riippumatta siitä missä he asuvat, Pakkanen sanoo.

Larikan mielestä tasa-arvoisen yhteiskunnan tulisi olla samanlainen kuin tasa-arvoinen työpaikka.

Perehtymistä ja uuden oppimista

Uutena kansanedustajana Palmin työ on alkanut monipuolisesti samaan aikaan tarttuen työhön ja toisaalta perehtymällä eduskuntataloon.

–Käytännössä arkeni on nykyisin niin Helsingissä kuin kotiseudulla, hän kertoo.

Useamman kauden edustajalla työ ei ole niin herkkua.

–Kansalaisten elämisen kustannukset kallistuvat sietämättömiksi. Epätasa-arvoisuus ja huoli huomisesta kasvavat suurella osalla kansaa, Skinnari perustelee.

–Kuluvan vuoden budjetissa toteutetaan tulonsiirrot köyhien kansalaisten hyväksi: laaditaan terveydenhoitolaki ja sosiaalilainsäädäntöä yksinkertaistetaan, Asko-Seljavaara sanoo.

Uusi kansanedustaja Larikka kertoo kauden käynnistyneen uutta opettellessa.

–Paikallispoliittikka ja Kouvolan kuntaliitos viiden muun kunnan kanssa ovat myös teettäneet paljon työtä, hän jatkaa.

–Viihdyn hyvin uudessa tehtävässä, jossa pääsee näkemään ja oppimaan paljon sellaista, mikä ei muuten olisi ollut minulle mahdollista, Pakkanen toteaa.

Kantola kertoo opettelleensa talon tavoitteleminen on hänellä hyvässä vauhdissa.

Ihmisen tulee tuntee juurensa

Kansanedustajat tuntevat jopa suoraan ylläpöyttyä kuulumisestaan Mänttärin sukuun.

–Sukuyhdistystyö on erittäin arvokasta. Lisäähän se muun muassa tietämystämme sukujuuristamme. Ihmisen hyvinvoinnin kannalta on tärkeää tuntee juurensa, Sari Palm (kd.) sanoo.

Jouko Skinnarille (sd.) suku on tärkeä linkki esi-isien ja äitien arvokkaaseen työhön isänmaan hyväksi.

Jari Larikalle (kok.) suku merkitsee yhteenkuuluvuutta ja ystäviä. Hän on suvun jäsen vaimonsa Merja o.s. Suikulan (taulu 6496) kautta.

Miehensä kautta Mänttäreihin kuuluva Sirpa Asko-Seljavaara (kok.) tuntee ylläpöyttyä, kuten myös sukuun syntynyt Markku Pakkanen (kesk.).

Ilkka Kantola (sd.) kuuluu Mänttäreihin vaimonsa Satu Mäkelän (taulu 3885) kautta.

–Sukuyhdistys on uusi tuttavuus, johon asennoidun myönteisesti ja uteliaasti, hän sanoo.

Taiteellinen luomus. Arkkitehti Roy Mänttärin (taulu 3916) suunnitteleman Haminan keskusbastionin mittavan katoksen muotoihin kannattaa kiinnittää huomiota.

JORMA MÄNTTÄRI (taulu 11480) teksti
MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943) kuva

Tervetuloa Haminaan TAPAAMAAN SUKULAISIA

Ympyräkaupunki kutsuu neljän vuoden tauon jälkeen Mänttäreitä

Vanha tähdenmuotoinen linnoitus ympäröi juhla kaupunkia ja sen hieno Bastioni, juhlapaikka, tarjoaa ainutlaatuiset kulissit jälleen kerran Mänttärin sukujuhlalle ensi heinäkuussa.

Keskellä kaupunkia sijaitsevalta Raatihuoneelta lähtevät säteittäiset kadut kaikkiin suuntiin.

Kiertokävelyllä ympyräkatujen varilla aivan kaupungin keskustassa voi nähdä tunnelmallisia puukortteleita, entisten kauppiassukujen mahtitaloja sekä Pyhän Marian kirkon eli entisen Vehkalahden kirkon, johon sukujuhlaan saapuva väki kerääntyy sunnuntain juhla jumalanpal-velukseen. Pyhä Marian kirkko on Kymenlaakson vanhin rakennus. Sen läheisyydessä sijaitsevat myös Carl Ludvig Engelin suunnittelema uusklassinen luterilainen kirkko eli Johanneksen kirkko ja Pietari-Paavalin ortodoksinen kirkko.

Itä kohtasi lännen Haminassa

Säteittäisten katujen varrelta satunnainen matkailija löytää myös kaupungin museon. Rakennuksessa kohtasivat itä ja länsi – Ruotsin kuningas Kustaa III ja Venäjän keisarinna Katariina II – vuonna 1783.

Edelleen Kadettikoulunkatua mentäessä vasemmalla sijaitsee RUK:n päärakennus edessään Kaatuneen upseerin patsas ja oikealla on vanha linnoituksen johtajan talo, nykyinen varuskuntakerho.

Tykit viereisessä puistossa ja varuskunnan portilla kertovat sotilaskaupungin menneisyydestä.

Torilta Tervasaareen

Raatihuoneelta Fredrikinkatua astellessa tullaan kaupungin liikekeskusten alueelle. Haminan kuuluisaa toria ympäröi tavaratalojen ja kauppojen rinki. Sen

läheisessä puistossa voi aistia myös linnoituksen vallien rauhasan tunnelman.

Kun jatkaa matkaa torilta merenrantaan, päätty Tervasaaren satama-alueelle. Sieltä lähtevät vesibussit saaristoon ja muun muassa sukujuhlan oheistapahtumaan, merirosvoretelle. Satamasta voi tehdä merelle omatoimiretkiä muun muassa Tammioon ja Ulko-Tammioon. Aikatauluista saa tietoja Haminan kaupungin internet-sivustolta.

Päivän ympyräkaupungissa voi hyvin päättää Raatihuoneentorin laidalla sijaitsevassa Johanneksen kirkossa Kaj-Erik Gustafssonin (taulu 2117) korkeatasoista urkukonserttia kuunnellen tai Bastionin tunnelmallisessa ravintola Axel'sissa sukulaisten parissa seurustellen ja laulellen.

sukujuhl

sukujuhlat

MÄNTTÄRIN SUKUKOKOUS JA SUKUJUHLA Haminassa 12.-13.7.2008

Lauantaina 12.7.

- 10.00 Lähtö merirosvoristelylle Majasaareen.
11.00 Lähtö kotiseuturetkelle. Kohteena Sippola ja Liikkala. Katso tarkempi ohjelma tältä sivulta.
12.00 Taidenäyttelyn avaus ja Eero Mänttärin Elämänpolkuja-kirjan julkistaminen, Simeon-talo (Pikkuympyrängkatu 34). Sukutietoihin tutustuminen, Simeon-talo. Sukutuotteiden myyntipiste. Lähisukujen tapaamiset esimerkiksi Bastionin Axel's-ravintolassa. Varaukset omatoimisesti.
19.00 Urkukonsertti, urkutaiteilija Kaj-Erik Gustafsson, Johanneksen kirkko (Raatihuoneentori).
20.00 Yhteislauluilta, Bastioni.

Sunnuntaina 13.7.

- 9.00 Taidenäyttely aukeaa Simeon-talossa. Suljetaan tunti juhlan päättymisestä.
10.00 Juhlajumalanpalvelus, Pyhän Marian kirkko (Pikkuympyrängkatu). Elimäen kirkkoherra Osmo Puhakka. Laulu Juha Koivu.
11.30 Ruokailu, ravintola Axel's, Bastioni. Vapaaehtoinen maksu.
11.30 Sukutuotteiden myyntipiste ja sukutietoihin tutustuminen, Bastioni.

13.00 Sukukokous ja sukujuhla, Bastioni.

SUKUKOKOUS	Valitaan valtuuskunta ja puheenjohtaja sekä hyväksytään toimintakertomus.
ALKUSOITTO	Haminan nuorisosoittokunta
TERVEHDYSSANAT	Jorma Mänttari
SUKULAULU	
RUNO JA HAASTATTELU	Elsi-Mai Ronkainen
KUOROLAULUA	Kaakon Kamarikuoro
JUHLAPUHE	Suomen kielen professori Kaisa Häkkinen
Väliaika	
MUSIIKKIA	Lauluvakka
SIRKUSESITYS	Haminan Teinisirkus
MUSIIKKIA	Haminan Nuorisosoittokunta
SUKUKRONIKKA	kirjoittanut Raija Mänttari
KYMENLAAKSON LAULU	Yleisö ja soittokunta

Kuva: Haminan kaupunki

OHJEITA SUKUJUHLILLE SAA- PUVILLE

Muistathan ilmoit-
tautua niihin ta-
pahtumiin, joihin on
asetettu ilmoittau-
tumisaika.
Kun lähdet lauan-
taina retkelle, mene
suoraan retken
lähtöpaikkaan.
Kun haluat tavata
sukulaisia lauantai-

iltana, varaa tila ajoissa esimerkiksi ravintola
Axel'sista Haminan Bastionista, puh. 040 761
2225/Jarmo Silen.

Sunnuntaina järjestetään kenttäruekailu Basti-
onissa kello 11.30-13. Maksu on vapaaehtoinen.
Varaa viikonlopun majoitus suoraan hotelleista
tai matkakodista ajoissa.

Ota mukaan lähisukua ja iloista mieltä.

HAMINAN MAJOITUSPALVELUT

Best Western Hotelli Hamina
Sibeliuskatu 32, puh. 05-353 5555
32 huonetta, ravintola, baari, saunatilat

Hotelli Haminan Seurahuone
Pikkuympyrängkatu 5, puh. 05-350 0263
12 huonetta, kolme ravintolaa, pubi

Haminan matkakoti
Töytäri 88, puh. 05-05 3538 300, 0400 550 300
Kahden hengen huoneita ja 3-6 hengen huo-
neistoja, sauna, anniskelu-
oikeudet,
terassi

Lisätietoja majoituspaikoista Haminan kaupun-
gin ja majapaikkojen omilta internet-sivuilta.

Kuva: Anjalankosken kaupunki

LAUANTAINA 12.7.

MERIROSVORISTEILY

Lähtö merirosvolaiva m/s
Viklalla Haminan Terva-
saaresta kello 10 kohti
Majasaarta.
Ohjelmassa on lauluja ja
leikkejä, kasvomaalausta,
merirosvolaivan ohjausta,
lapsille oma aarrekartta,
aarten etsintää saaresta (jokaiselle osuus aarteesta), tikkupullan
paistoa ja pullopostia. Osallistumisesta merirosvodiplomi.
Laivalla on merirosvokahvio. Retki kestää viisi tuntia. Risteilyn hinta
15 euroa/henkilö (alle 3-vuotiaat ilmaiseksi).
Sivovat ilmoittautumiset Erkki Mänttärille puh. 05-320 1660 (iltaisin)
tai sähköpostitse erkki.manttari@pp1.inet.fi sekä maksamalla sen
jälkeen risteilyn 15.6. mennessä Mänttärin Sukuyhdistyksen tilille
Kymijoen Osuuspankki 520023-4202921.
Osallistujien nimet ilmoitettava. Matkalle mahtuu 60 ensin
maksanutta.

Kuva: Haminan kaupunki

LAUANTAINA 12.7.

KOTISEUTURETKI

Lähtö Haminan linja-
autoasemalta kello 11.
Retkellä tutustutaan
Sippolan
kirkonkylään ja Hoviin
sekä Liikkalassa suku-
museoon ja valkeihin.
Omakustanteinen
kahvitauko Liikkalan
Viljamaalla. Paluumat-
kalla poiketaan Tykän
tuulimyllyllä Kannusjärvellä.
Retken kesto on noin viisi tuntia.
Hinta 10 euroa/henkilö (sisältää matkan ja opastuksen).
Sivovat ilmoittautumiset 15.6. mennessä Erkki Mänttärille,
puh. 05-320 1660
(iltaisin) tai sähköpostilla erkki.manttari@pp1.inet.fi

Mänttärin suvun taidenäyttely järjestetään juhlapäivinä Simeon-talossa Pyhän Marian kirkon vieressä Haminan seurakunnan tiloissa edellisen sukujuhlan tapaan.

Näyttely on saanut hyvän vastaanoton niin näytteilleasettajien kuin yleisön puolelta.

–En luonnostele teoksiani, vaan taiteilen valon ja varjon yhteensovittamisessa, itseoppinut taiteilija, betoniraidoittaja evp. Antero Vakkari (taulu 5445) luonnehti Niinipuu-lehdessä 2005.

Neljän vuoden takaisen sukujuhlan taidenäyttelyyn teoksiaan toi esille yli 20 taiteen ja käsitöiden harrastajaa ja ammattilaista.

Näyttelyssä oli esillä maalauksia, akvarelleja, liitupiirroksia, grafiikkaa, kalli-grafiaa, valokuvia, veistoksia, tiffany-töitä, keramiikkaa ja tekstiilejä.

Osa teoksista oli heinäkuun ajan esillä vielä Haminan kaupungin Galleria Ruutikellarissa.

Ilmoittautuminen riittää, ei jurytystä

Suvun taiteilijoiden toivotaan ilmoittautuvan näyttelyyn viimeistään 10.6. Timo Huovilalle puhelimitse numeroon 0505915786 tai sähköpostitse osoitteella timo.j.huovila@kympp.net.

Näyttelytöitä ei jurytetä millään tavoin, vaan teoksiaan saa esille tuomalla ne Simeon-talolle (Pikkuumyräntie 34) lauantaina.

Näyttely pystytetään lauantaina 12.7. kello 9 alkaen ja avajaiset ovat samana päivänä kello 12.

Kuva: Marko Wahlström

Näyttävää taidetta. Neljän vuoden takaisessa suvun taiteilijoiden näyttelyssä oli esillä niin veistoksia kuin perinteistä kuvataidetta.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti

SUKUJUHLAN TAIDETTA jälleen näytteille

Taideteoksia ei jurytetä, vaan kynnyks on matalalla

Vanhoja holveja.. Haminan Bastioni on näkemisen arvoinen paikka.

juhlalat

Kuva: Arto Mänttari

Kirkkomuusikko, säveltäjä Kaj-Erik Gustafsson (taulu 2117) hakee sävellystyöhönsä inspiraatiota lapsuudenkodistaan Lapinjärveltä itä-Uudeltamaalta.

–Tämä on tällainen rauhallinen keidas, jossa työskentelen paljon. Yleensä mietin sävellystä päässäni kauan ja vasta sen jälkeen pistän paperille, hän kertoo.

Lapinjärvelle juontavat myös Gustafssonin musiikillisen uran juuret. Hän joutui 11-vuotiaana hoitamaan isänsä kanssa seurakunnan kanttorin tehtäviä.

Gustafsson on musisoinut lapsesta asti. Hänen vanhempansa olivat harrastajamuusikkoja ja kuorolaulajia.

Rikas ja raskas ammatti

Kirkkomusiikki on kautta historian ollut tärkeässä asemassa suomalaisessa yhteiskunnassa.

Seurakunnan kanttorin tulee olla todellinen moniosaaja: hänen täytyy osata laulaa, säestää, johtaa kuoroa, harjoittaa ohjelmistoa ja suunnitella sekä tulla toimeen sosiaalisesti.

–Se on rikas ja raskas ammatti. Siksi olisi toivottavaa, että seurakunnissa olisi useita kirkkomusikoita, Gustafsson sanoo.

Uusi levy ilmestyi, kiertue käynnissä

Parhaillaan urkutaiteilija on konsertti-kiertueella sopraano Helena Tenhusen kanssa. Heiltä ilmestyi maaliskuussa Turun Martinuksen kirkossa äänitetty levy.

Laudate-nimisellä albumilla on uudempaa kirkkomusiikkia sekä muutama hengellinen konsertto sopraanolle ja uruille. Tekstit ovat suomeksi, ruotsiksi ja latinaksi.

–Marraskuussa Lapinjärvellä saa kantaesityksensä poikkitaiteellinen teos, jossa yhdistyvät kirkkoherra Christer Åbergin maalaukset ja tekstit sekä musiikkini, Gustafsson kertoo.

Urkutaiteilija valmistautuu myös parin vuoden päästä Vaasassa kantaesityksensä saavaan draamaan. Gustafsson säveltää musiikin kirjailija Lars Huldénin tekstiin.

Kesän sukujuhlilla Haminassa Gustafsson pitää urkukonsertin Johanneksen kirkossa, jossa on romanttistyylliset urut. Hän tulee esittämään Sibeliusta, Mendelssoonia ja omia sävellyksiä.

Puolionsa, Mänttäreiden Muuraman/Muurmanin sukuhaaraan syntynyt Annika Maarika Konttori-Gustafsson (os. Lahtinen) soittaa konsertissa flyygeliä.

–Mänttärin sukulaulua olen harjoittanut yhden porukan kanssa Helsingissä, Gustafsson paljastaa mänttäriläisyydestään.

Kuva: Konttori-Gustafssonin kotialbumi

Musisoiva pari. Urkutaiteilija Kaj-Erik Gustafsson konsertoi sukujuhlan ohessa yhdessä vaimonsa Annika Konttori-Gustafssonin kanssa.

KIRKKOMUUSIKKO konsertoi sukujuhlilla

Urkutaiteilija Kaj-Erik Gustafsson julkaisi levyn ja valmistautuu kesän sukujuhlan konserttiin.

KAJ-ERIK GUSTAFSSON

Syntynyt Lapinjärvellä 24.11.1942. Käynyt koulunsa Loviisassa.

Opiskeli urkujen soittoa Sibelius-Akatemiassa professori Enzio Forsblomin johdolla. Suoritti diplomitutkinnon ja antoi ensikonserttinsa vuonna 1969.

Opettanut Sibelius-Akatemiassa, aluksi assistenttina, myöhemmin tuntiopettajana ja vuodesta 1973 alkaen urkuimprovisaation lehtorina.

Toiminut Paraisten urkupäivien taiteellisena johtajana ja puheenjohtajana vuosina 1980–2001.

Uran huippuhetket: johti Cecilia-kuoroa Sankta Cecilia Basilikassa Roomassa 1974. Klemetti-opiston kamarikuoron kanssa Japanin-kiertueella 1988 (Tokiossa pari tuhatta kuulijaa yhdessä konsertissa). Johti Klemetti-opiston kuoroa yleisurheilun MM-kisojen avajaisissa Helsingissä 1983 (tapahtuman näki miljoona televisiokatsojaa).

Perhesuhteet: vaimo, diplomipianisti ja Sibelius-Akatemian tohtorikoulutuksen osastonjohtaja Annika Konttori-Gustafsson. Poika Jan-Erik Gustafsson toimii Loviisan Sibeliuspäivien taiteellisena johtajana.

MÄNTTÄRIN SUKULAULU

sanat: Raija Mänttari, sävellys: Matti Nikunen

1. Suku sitkeä aamussa Suomen, vuosisadat täällä elänyt lie. Tänne saloille, Liikkalan maille, kulki vaikea utuinen tie. Vainon kestivät pitkän ja raskaan. Kaatoi kaskeksi korpiset maat. Rakens kotinsa toiveissa huomen suojapaikkana lehmusten haat.
2. Varttui suku ja omansa antoi se tueksi kasvulle Suomen. Monen kärsimyksen jälkeen nousi toivosta uusi huomen. äänin riemuisin kiittää nyt saamme. Esi-isät ja -äidit vielä ootte antaneet lahjoja paljon aina evääksi elomme tiellä.
3. Moni lapsi on lähtenyt matkaan kauas valtamerien taa. Suku maisemaan Mänttärin piirtyy kautta kaunihiin Suomeemme maan. Siunaa Luojamme kaikkia meitä. Hellä suoja lapsilles anna. sukupolvetkin tulevat, Herra käsin vahvoin kotihin kannä.

Harrastajataiteilija. Seppo Saloranta "sekalaisine seuralaisineen". Kuva Salorannan kirjasta.

JARKKO MÄNTTÄRI (taulu 3940) teksti

SEPPO SALORANTA

maalaa ja riimittelee

Harrastajataiteilija juhlisti 70-vuotispäiviään taidenäyttelyllä.

Talvinen maalaismaisema. Tämä teos koristaa uusimman riimi- ja kuva-albumin kantta.

"Ensin täytyy antaa ajatuksen rauhassa itää. Muutoin ei synny paperille, kankaalle - yhtään mitää."

Näin riimittelee myyntijohtajan työstä eläkkeellä oleva helsinkiläinen harrastajataiteilija Seppo Saloranta (taulu 8323).

Toikan sukuhaaraan kuuluva Seppo Saloranta juhlisti 70-vuotispäiviään järjestämällä joulukuussa Helsingissä Kuvia vuosien varrelta -taidenäyttelyn sekä julkaisemalla samannimisen riimejä, piirroksia ja maalauksia sisältävän albumin.

Saloranta on syntynyt jouluaatonaatonä 1937. Pikkupoikana hän oli joskus harmissaan syntymäajankohdastaan.

- En saanut yleensä syntymäpäivälahjoja, kun joululahjat tulivat seuraavana päivänä. Usein koko syntymäpäiväkin meni lähinnä kinkun paiston merkeissä, hän naurahtaa.

Mänttärin sukuun kuulumisestaan Seppo tuli tietoiseksi vasta, kun uutta sukukirjaa varten kerättiin tietoja ja häneen otettiin asiasta yhteyttä.

Öljytöitä jo 20 vuoden ajan

Saloranta on harrastanut muun muassa lyijykynä-, tussi- ja hiiliipiirtämistä nuoruudesta lähtien.

Öljyväreillä maalaamisen hän aloitti reilu 20 vuotta sitten. Itä-Helsingin taideseuran jäsen Saloranta on ollut vuodesta 2002 alkaen. Hän on osallistunut usein kansalais- ja työväenopistojen järjestämiin ryhmänäyttelyihin samoin kuin Itä-Helsingin taideseuran kevät- ja syysnäyttelyihin.

Ennen 70-vuotisnäyttelyä Salorannalla oli jo kaksi muuta yksityisnäyttelyä 2000-

luvun puolella.

Seppo Saloranta on mieltynyt erityisesti maisemamaalauksiin. Niitä hän on vuosien varrella tallentanut myös itsekus-tantamiinsa albumeihin, joiden sisältönä on lisäksi kuvituksella varustettuja runo-riimejä.

Harrastuksia virkeällä eläkemiehellä tuntuu muutenkin riittävän. Kitaratrumbaduurina hän on esiintynyt ja laulattanut muitakin. Keilaaminen on kuulunut harrastuksiin nelisenkymmentä vuotta, mutta vanhemmalla iällä suuri keilapallo on saanut väistyä golfpallojen tieltä. Mänttärin sukugolf kuitenkin on vielä käymättä.

Kun näihin lisätään vielä video- ja digikuvaus sekä kaukomatkailu, niin eipähän aika tule miehelle pitkäksi.

ELÄYDY 1900-LUVUN ALKUPUOLEEN

Palvelua tsaarin armeijassa, täysorvon elämää ja muita kertomuksia

Sukukirjan toimittaneen Eero Mänttärin (taulu 10787) uusi teos, Elämänpolkuja-kirja ilmestyy tulevan kesän sukujuhlilla.

Toistakymmentä sukulaista kirjoittaa oman perheensä tai vanhempiensa ja isovanhempiensa elämästä niin mielenkiintoisesti, että kirjan monet voivat lukea uudelleen ja innostua siitä oman elämäntarinansa kirjoittamiseen.

Millaista oli palvella tsaarin armeijassa vuosisadan vaihteessa ja katsoa paraatissa itseään Nikolai II:ta silmästä silmään. Millaista oli täysorvon elämä 1900-luvun alussa kiertolaisena sukulais-talosta toiseen. Tai miten "valtakunnan luottohoituri" auttoi presidenttejä ja muita merkkihenkilöitä.

Mitä tulisi luinen aatteen ja toiminnan mies teki yhteiskuntamme ja sukumme hyväksi.

Nämä ja Eero Mänttärin uusimman kirjan muut kirjoitukset avaavat ovia koettuun ja kestittyyn monella elämän saralla. Näistä voimme saada uusia ajatuksia omaan elämäämme ja tavoitteisiimme.

Kirjaan kuuluu myös jo Niinipuusta tutuksi tulleen Signe Mänttärin (taulu 3089) yli 50 lähisuvun elämästä kertovaa runoa.

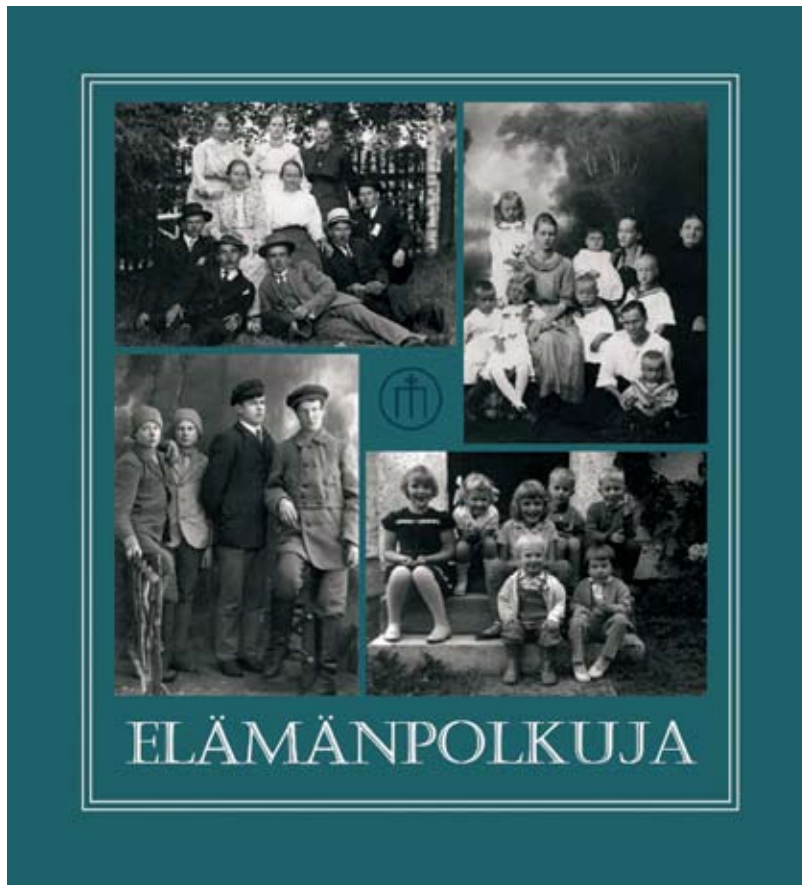
Kirja-ajatus syntyi 10 vuotta sitten

Ajatus tällaisesta elämäkertakirjasta syntyi jo kymmenisen vuotta sitten, kun Eero Mänttari keräsi sukulaisilta tietoja kaksiosaista sukukirjaa varten. Hän sai silloin suvulta useita mielenkiintoisia elämäkertakirjoituksia.

Mänttari ilmaisi jo tuolloin ajatuksen kertomusten kokoamisesta sukuyhdistyksen kustantamaksi kirjaksi. Ja nyt hän on huolehtinut tämän ajatuksen toteuttamisesta.

Kirjan graafisen suunnittelun ja taiton on tehnyt Silja Lehtinen (taulu 3974) niin hienosti, että kirja on helppo ja miellyttävä lukea. Teos on kovakantinen ja siinä on 210x230 millimetrin kokoisia sivuja 240. Kirjaa elävöittää runsaat 150 valokuvaa.

Kirja on myös oiva lahja sukulaisille tai tuttaville. Ostamalla kirjan kesän sukujuhlilla säästää postikuluissa. Opuksen voi helposti kuljettaa ostamalla viidellä eurolla uuden sukutuotteen, kankaan kassin, jota voi käyttää esimerkiksi kauppakassina. Postitettuna Elämänpolkuja-kirja maksaa 20 euroa + postikulut.

Näyttävä teos. Eero Mänttärin uusi kirja Elämänpolkuja kertoo Mänttärin suvun jäsenten elämäntarinoita. Kirjaa voi tilata ennakkoon muiden sukutuotteiden tapaan.

KIRSI-MARJA MYÖHÄSEN RUNOKIRJALLE SYNTYI JATKOA

Kuopiolaisen toimittaja, kuvataiteilija ja herastuomari Kirsi-Marja Myöhäsen (taulu 4722) Lennä, lennä -runokirja sai viime vuoden elokuussa jatkoa. Häneltä ilmestyi Elä, elä -kirja.

Uusin teos seurailee edeltäjänsä teemoja ja tapahtumia seuraavana vuonna. Valokuvitetut runokirjat eivät kaipa toisiaan, mutta täydentävät sulkeutuvaa ympyrää.

– Lennä, lennä -kirjan saaman palautteen rohkaisemana tartuin aiheen jatkokäsittelyyn. Kirjan jälkeiset tapahtumat vaativat uutta synnytystä, Myöhäsen kertoo.

Kumpakin kirjaa rakentaessaan taiteilija on pyrkinyt selkeään kokonaisilmaisuun niin tekstien, kuvien kuin taitonkin suhteen. Hän on tehnyt kirjan alusta loppuun itse.

Myöhäsen kirjoissa liikutaan Espanjan mantereella ja Gran Canarian saarella sekä Kuopiossa ja Helsingissä. Tarinat liikkuvat kolmen sukupolven tunnelmissa ja tapahtumissa.

Niinipuu kertoi taiteilijasta tarkemmin viime numerossaan.

MARKO WAHLSTRÖM

Kirsi-Marja Myöhäsen kirjoja voi ostaa suoraan tekijältä tai muun muassa Kuopion taidemuseosta.

Innokkaat fanit. Haminalaiset Nelli-Noora ja Milla-Mari Rapeli ovat vannoutuneita keppihevostalle. Heillä on myös oma heppatalli.

RAIJA MÄNTTÄRI (taulu 2955), teksti

TIINA RAPELI (taulu 4944), kuvat

HARRASTUKSENA KEPPARIT

Sukkaturpa-talli löytyy husulalaisen omakotitalon pihamaalta

Husulalaiset Rapelin siskokset ovat perustaneet oman keppihevostallin kotitalonsa pihamaan leikkimökkiin. Tytöt ovat vierailleet myös netin virtuaalisissa talleissa.

Husulalaiset Rapelin siskokset ovat perustaneet oman keppihevostallin kotitalonsa pihamaan leikkimökkiin. Tytöt ovat vierailleet myös netin virtuaalisissa talleissa.

Mänttärin suvun edesmenneen vanhimman sukulaisen Kaarlo Töytärin (taulu 7833) tyttärenpojan Jukka Rapelin (taulut 7843 ja 4944) ja hänen vaimonsa Tiinan (o.s. Kiri) tyttärillä on mielenkiintoinen harrastus.

Husulan koulun kuudesluokkalainen Nelli-Noora, 12, ja saman koulun neljäs-luokkalainen, pikkusisko Milla-Mari, 10, harrastavat hevosia talleineen.

Tytöt ovat nimittäin nähneet netissä toimivia virtuaalitalleja.

Lisäksi hevostalokirjakerho Polluxin-lehdestä löytyi juttua Northwind Eistevil-nimisestä keppihevostallista. Silloin tytöt päättivät perustaa oman Sukkaturpa-nimisen tallin, johon Niinipuu lähti myös tutustumaan.

Ei mikään leikki, vaan harrastus

Tytöt ovat muuttaneet husulalaisen omakotitalon pihalla sijaitsevan tilavan leikkimökkinsä hevostalliksi. Jukka-isä on auttanut karsinoiden rakentamisessa

sekä sopivien keppien löytämisessä ja saamisessa.

Tiina-äiti puolestaan on auttanut ompelemisessa ja materiaalin hankinnoissa.

Myös tyttöjen tädit "niin ompelimon omistaja Jaana kuin Tarja" ovat tehneet lahjoituksia.

Saamistaan tarpeista tytöt suunnittelivat ja valmistsivat upeita ja värikkäitä keppihevosia. Hevosille tehtiin kankaasta vartaloita ja päät upeine harjoineen.

Homma onkin paisunut jo sellaisiin mittasuhteisiin ja saavutuksiin, että Nelli-

Noora toteaa topakasti, että emme me enää pidä tätä leikkinä, vaan todellisena harrastuksena ja niinhän se onkin.

Tytöt käyttävät harrastukseensa aikaa päivittäin jopa puolesta tunnista useamman tuntiin. Harrastus kehittää tyttöjen sekä käden- että suunnittelutaitoja. Ja eiköhän rakkaudella valmistetut ja hoivatut "hevoset" anna oikeanlaisia tunne-elä-myksiäkin.

Myönteistä on myös se, että homma yhdistää koko perhettä, koska vanhemmat auttavat tarvittaessa.

– Taloudellisesti harrastus on melkein ilmaista, tytöt korostavat.

He ovat nyt panostaneet harrastukseensa melkein kaksi vuotta. Ystävät käyvät yhdessä harrastamassa.

–Se on jokapäiväistä ja ympärivuotista, tytöt sanovat.

Muitakin harrastuksia löytyy

Nelli-Nooran ajatuksena on, että ehkäpä 15-vuotiaana hevosharrastus jää tai ainakin vähenee. Toki muitakin harrastuksia löytyy. Hän käy ratsastamassa ihan oikeilla hevosilla ja poneilla sekä osallistuu niiden hoitamiseen.

Lisäksi tanssiharrastus Joyful Noise-nimisessä tanssi- ja musiikkikoreografiaryhmässä on aika mieluinen. Harrastuksiin kuuluvat myös lukeminen ja piirtäminen.

Milla-Mari kertoo puolestaan harrastavansa erilaisia käsitöitä ja lukemista sekä ystävien tapaamisia.

– Hevoset kestävät yhteisenä harrastuksena kunnes jompi kumpi lopettaa, hän uskoo.

Tuskin kumpikaan enää yksin jatkaa, mutta tilalle tulee varmasti ihan uusia harrastuksia.

Ratsut ojennuksessa. Hevostallin sisältä löytyy pilttuu, jossa hevoset odottavat ratsastajiaan siististi rivissä.

SUVUT KIRVOITTIVAT LAPSET JA NUORET KYNÄILEMÄÄN

Sukuseurojen Keskusliiton julkaisema Sukuviesti-lehti järjestää joka toinen vuosi kaikille lapsille ja nuorille avoimen kirjoituskilpailun.

Viime vuoden kilpailun aiheena "Mielenkiintoinen sukuni". Kilpailun raadin jäseninä toimivat kirjailija Leena Erkkilä, kirjailija Raija Tervomaa ja koululainen Jenny Mäkelä. Raadin sihteerinä toimi Sukuseurojen Keskusliiton pääsihteeri Eine Kuismin.

Kilpailuun osallistui yhteensä 55 kirjoitusta. Palkinnot jaettiin valtakunnallisen sukutapahtuman avajaisten yhteydessä Helsingissä viime lokakuussa.

Palkitut:

Sarja 7-9-vuotiaat: 1) Deniz Brahimi, 9 v., Turku, 2) Anni Jordberg, 9 v., Myrskylä, 3) Anni Eskelinen, 8 v., Myrskylä ja Viljami Rosendahl, 7 v., Helsinki

Sarja 10-12-vuotiaat: 1) Pekko Rosendahl, 12 v., Myrskylä, 2) Sanni Kiesiläinen, 11 v., Turku, 3) Katariina Rantala, 12 v., Lieto

Sarja 13-15-vuotiaat: 1) Arttu Lammi, 13 v., Ikaalinen

Sarja 16-18-vuotiaat: 1) Elina Mustakallio, 17 v.

Kunniamaininta aktiivisesta osallistumisesta: Jyväskylän näkövammaisten koulun 2-4 luokka, Kankkilan koulu/Myrskylä, Tarvasjoen koulu ja Turun Normaalikoulu

NETTIYSTÄVIEN TAPAAMISET ASKARRUTTAVAT LAPSIA JA NUORIA

Lasten ja nuorten nettielämään liittyvien kysymysten määrä on kasvanut jatkuvasti Mannerheimin Lastensuojeluliiton lasten ja nuorten puhelimesta sekä internetissä.

Erityisesti netin kautta syntyneet ystävyssuhteet puhuttavat. Aikuiset voivat edistää lasten nettiturvallisuutta olemalla kiinnostuneita heidän netissä tapaamistaan ystävistä.

Mannerheimin Lastensuojeluliiton viime vuoden syksyllä internetin kuvagallerioissa toteuttaman kyselyn mukaan vain murto-osa vanhemmista tietää, että heidän lapsensa tapaa nettituttunsa myös oikeassa elämässä. MLL haluaa valtakunnallisen tietoturva viikon alla korostaa vanhempien roolia lasten ja nuorten nettiturvallisuudessa.

Lapset ja nuoret tarvitsevat aikuisten tukea nettiin liittyvissä asioissa. Jos ainoa kotona käyty keskustelu liittyy siihen, kuinka monta tuntia lapset netissä viettävät, lapsi ei välttämättä uskalla ottaa nettituttujen tapaamisia puheeksi vanhempiensa kanssa.

– Lasten ja nuorten puhelimeen tulleet kyselyt siitä, uskaltaako nettituttuja tavata voi olla merkki tästä. Nuoret ovat terveesti epäluuloisia ja haluavat varmistaa asiaa joltain aikuiselta, mutta eivät puhu asiasta vanhemmilleen, nuorisotyön päällikkö Ossi Heinänen Mannerheimin Lastensuojeluliitosta sanoo.

Netti on osa lasten arkea ja ennen kaikkea osa heidän sosiaalista elämänsä.

– On erittäin tärkeää, että vanhemmat ovat yhtä lailla kiinnostuneita lasten nettiystävistä kuin niistä, joita lapsi tapaa koulussa tai harrastuksissa, Mannerheimin Lastensuojeluliiton mediakasvatushankkeen suunnittelija Riitta Kauppinen huomauttaa.

Sisarrakkautta. Geanina 8-vuotiaana yhdessä veljensä Sebastianin, 3, kanssa kotona iltatoimien jälkeen.

RAIJA MÄNTTÄRI (taulu 2955), teksti
TARJA PARKKONEN (taulu 11477), kuvat

SUKULAISUUTTA YLI RAJOJEN

Tarja Parkkonen on antanut adoptiokodin kahdelle romanialaistytölle ja yhdelle kolumbialaiselle pojalle

perhe

Maailmankuvamme laajetessa saamme yhä enenevässä määrin tietoja myös kaukaisten maiden olosuhteista. Löytyy myös henkilöitä, jotka haluavat auttaa vaikeuksissa olevia.

Lääketieteen lisensiaatti Tarja Parkkonen (taulu 11477) on yksi auttajista.

Hän on vuosien myötä adoptoinut kolme ulkomaalaista lasta.

Ensimmäisen tytön, Angelan, hän sai Romaniasta vuonna 1997.

Kun adoptioprosessi alkoi, Angela oli 4-vuotias. Kokonaisuudessaan toimenpide vei aikaa lähes kaksi vuotta, mikä kestoltaan vastaa hyvin tavanomaista aikaa.

Tyttö sai toiseksi nimekseen Tarjan isoäidin nimen, joten hänen nimensä

kokonaisuudessaan on Angela Helvi Karoliina.

–Angela oli iloinen, touhukas lapsi, joka aurinkoisuudellaan ja vilkkaudellaan valloitti hetkessä kaikki ihmiset, Tarja kertoo.

Tytön avoimuus ja touhukkuus auttoi myös uusien perheenjäsenien kotiutumisessa.

Ajatus toisesta adoptiosta heräsi

Tarja sanoo, että hän on aina pitänyt lapsista. Hänellä oli alunalkaen tarkoitus adoptoida vain yksi lapsi, mutta kun kaikki Angelan kohdalla onnistui niin hyvin Tarjalle syntyi ajatus, että olisi mukava saada tytölle sisko.

Toista lasta voi hakea vasta, kun edellisestä adoptiosta on kulunut puoli vuotta.

Tarja päätti hakea toistamiseen tytön Romaniasta, jolloin ”siskoksilla” olisi yhteinen äidinkieli, jolloin tutustuminen ja kotiutuminen tapahtuisivat helpommin.

Hakuprosessi kesti kaksi vuotta ja kaksi kuukautta, mikä tuntui pitkältä odotusajalta. Viivytykset johtuivat monista eri syistä.

Tuolloin 3,5-vuotias Geanina pääsi Suomeen vuonna 2000. Tarja ja Angela kävivät yhdessä noutamassa hänet Romaniasta. Geanina sai Suomessa nimekseen Geanina Sini Pauliina.

Haetaanko vielä poika?

Kun Tarja oli elellyt puoli vuotta kahden ihanan tytön kanssa, hän mietti, että eiköhän jälleen olisi aika edetä adoptiohommissa. Hän halusi hakea vielä yhden lapsen.

Yksinäiselle, kaksi lasta adoptoineelle ädille vaihtoehdot olivat kuitenkin vähäisemmät, joten paperit lähtivät Kolumbiaan. Melkein välittömästi tulikin tieto seitsemän kuukauden ikäisestä Sebastianista.

Tytöt jäivät Soili-mummin hoitoon, kun Tarja matkusti noutamaan Sebastiania Kolumbiasta. Kuukauden kuluttua Tarja palasi Sebastianin kanssa kotiin. Suomalaiseksi nimekseen poika sai Sebastian Matti Markus.

Näin oli saatu kokoon nelihenkinen perhe.

Vaikka perheessä on koettu ne tavanomaiset lapsiperheiden haitat, joista tässä tapauksessa kielen oppiminen ei suinkaan ollut vähäisin, niin kaikki on kuitenkin mennyt hyvin.

–Elämä näiden lasten kanssa on ollut todella ihanaa, hän myöntää.

Entä mitä tänään kuuluu

Tytöt ovat koululaisia. Angela, lapsista vanhin, on jo 14-vuotias neitokainen.

Samoin 11-vuotias Geanina on jo varsinainen pikkuneiti. Sebastiankin on jo esikoululainen.

Lapset ovat Tarjan arvion mukaan energisiä, vaikkakaan koskaan ei voi olla aivan ennustettavissa mitä seuraavaksi tapahtuu.

–Menoa ja vilskettä riittää. Kaverit, harrastukset ja koulu vievät aikansa.

Haastattelun aikana tulee eittämättä sellainen tunne, että Tarjan puolesta voisi todeta vanhaa klisettä siteeraten ”päivääkään en vaihtaisi pois”.

Sisarukset kotona. Kuvassa Angela (oikealla) on 12-vuotias, Geanina 9-vuotias ja Sebastian 4-vuotias.

KANSAINVÄLISET ADOPTIOT VÄHENIVÄT EDELLEEN

Suomeen adoptoidaan yhä vähemmän lapsia ulkomailta. Viime vuonna Suomeen saapui kaikkien kolmen kansainvälisen adoptiopalvelunantajan kautta yhteensä 176 adoptiolasta ulkomailta, mikä on 42 lasta vähemmän kuin vuonna 2006.

–Kontaktimaissamme kotimaan adoptiot lisääntyvät, mikä sinänsä on positiivinen asia. Vastaavasti, kun meillä hakijamäärät kasvavat, on lopputuloksena odotusaikojen pidentyminen, mikä on tapahtunut jo Kiinan kohdalla, Interpedian toiminnanjohtaja Harri Hakola toteaa.

–Adoptioasiakkaita meillä on hiukan yli 400, ja mikäli jatkossa sijoitettavien lasten määrä tulee jäämään alle sataan vuodessa, tulevat odotusajat olemaan pitkiä, hän jatkaa.

Kiinasta eniten lapsia

Suomalaisen perheen ja kodin sai Interpedian kautta viime vuonna yhteensä 36 tyttöä ja 37 poikaa. Eniten lapsia saapui Kiinasta, mistä adoptoitiin 19 lasta. Luku on pieni verrattuna toissavuoteen, jolloin Kiinasta tuli 69 lasta.

Kiinan jälkeen seuraavaksi eniten lapsia tuli Thaimaasta ja Etiopiasta (13lasta). Etelä-Afrikasta saapui kotiin suomalaisten vanhempinsa mukana 11lasta. Intiasta tuli puolestaan yhdeksän lasta ja Kolumbiasta kahdeksan. Interpedian yhteistyömaista ainoastaan Intiasta adoptoitiin viime vuonna enemmän lapsia Suomeen kuin sitä edeltävänä vuonna.

–Adoptoiduista lapsista reilu puolet oli iältään alle 2-vuotiaita. Vanhin meidän kauttamme Suomeen tullut lapsi oli 6-vuotias, Hakola kertoo.

Tieto pidentyneistä odotusajoista on todennäköisesti jonkin verran vaikuttanut kiinnostukseen kansainvälistä adoptio toimintaa kohtaan. Interpedian asiakkaaksi rekisteröityi viime vuonna kaikkiaan 138 hakijapariskuntaa, mikä on selkeästi vähemmän kuin vuonna 2006, jolloin uusia asiakkaita rekisteröityi 235.

Odotusaikojen pitkittyessä yhä useammalle hakijalle tulee ajankohtaiseksi jatkoluvan hakeminen adoptiolautakunnalta. Adoptiolupa myönnetään kahdeksi vuodeksi ja mikäli tänä aikana ei ennätä saada adoptioprosessiaan päätökseen, tulee hakijoiden hakea lautakunnalta luvan voimassaoloajan pidentystä.

Tarkempia tietoja tästä voi lukea www.sivuilltamme osoitteesta www.interpedia.fi/adoptio/jatkolupa.html.

MIKÄ ON KANSAINVÄLINEN ADOPTIO?

Adoptio merkitsee lapseksiottamista. Lapseksiottamisen tarkoituksena on "edistää lapsen parasta vahvistamalla lapsen ja vanhemman suhde lapseksiottavan ja lapseksiottajan välillä".

Interpedia toimii yhtenä kolmesta sosiaali- ja terveysministeriön valtuuttamasta adoptiopalvelun antajasta Suomessa. Muita kansainvälisen adoptiopalvelunantajia ovat Helsingin kaupungin sosiaalivirasto ja Pelastakaa Lapset ry.

Ensimmäiset ulkomailta adoptoidut lapset saapuivat Suomeen 70-luvun alussa ja laki lapseksiottamisesta astui voimaan vuonna 1985.

EILA KORJALA (taulu 8562), teksti
LIISA JÄMSÄN PERHEALBUMI, kuvat

Paluu juurille. OAJ:n lomanviettopaikka Tirvalla oli ennen Enso-Gutzeitin tehdasaluetta. Witten sisarukset Else ja Ester viettivät lapsuutensa näillä tanhuvilla. Heille paikka on tulvillaan onnellisia muistoja. Kuvassa vasemmalta Else Kosken tytär Liisa Jämsä, Else Koski, Ester Horto ja Erkki Saarela.

SAVERON LASINPUHALTAJIEN JÄLJILLÄ

Maasta löytyvät lasinpalat ovat enää muistona Saveron lasitehtaasta

Sata vuotta on tarpeeksi pitkä aika häivyttämään entisen elämän jäljet. Näin on käynyt Anjalankoskellakin, Saveron kylässä, jonne Sippolan kartanon omistaja, kapteeni Aleksander von Daehn vuonna 1859 perusti lasitehtaan.

Kylästä, jonne aikaisemmin johti vain venäläisten tekemä ratsupolku, kehittyi neljäksi vuosikymmeneksi vilkas kansainvälinen tehdaspaikkakunta, jossa puhuttiin neljää, viittä kieltä. Oli pa kylässä kirkkokin, jossa soivat oman kylän tehtaan valmistamat lasikellot ja jossa pidettiin saksankielisiä jumalanpalveluksia.

Lasitehtaan työntekijöiden lapsille perustettiin oma koulukin, jossa saksa oli opetuskielenä 1890-luvulle asti. Enemmistö lasinpuhaltajista oli saksa-

laisia; heidän lisäksi oli vain muutama venäläinen, ruotsalainen tai tanskalainen puhaltaja.

Nyt ei kukaan oikein osaa sanoa tarkasti, missä kirkko aikoinaan sijaitsi, ja lasitehtaasta muistuttavat vain aika ajoin maasta löytyvät värikkäät ja kuumuuden litit-tämät lasinpalat.

Ei jälkeäkään isän ja isoisän tehtaasta

Karhulan keskustassa asuva 87-vuotias Ester Horto (taulu 7156) ja hänen van-

hemman sisarensa Else Kosken (taulu 7145) tytär, kotkalainen Liisa Jämsä (taulu 7149) ovat Saveron lasinpuhaltajien sukua.

Jämsän hallussa olevasta sukuselvityksestä käy ilmi, että Ester-tätinsä ja äitinsä Elsen isoisä Emil Ferdinand Karl Witt tuli Saverolle lasinpuhaltajaksi Tanskan Fensmarkista, jossa hän oli syntynytkin. Liisalle tämä Emil Ferdinand on isoisän isä.

Fensmark sijaitsee eteläisessä Sjellannissa, lähellä Kööpenhaminaa.

Kielikysymys askarruttaa, koska Emil oli tanskalaissyntyinen, ja historiankirjat puhuvat ammattitaitoisesta saksalaisesta Witt-suvusta.

Ilmeisesti perhe puhui saksaa, olihan Emilin vaimo Karolina Louisa Katarina Georgina Rasehorn kotoisin Braun-schweigista, Saksasta, läheltä Hannoveria.

–Kyllä Witten mamma ainakin puhui saksaa, muistelee Ester.

Sukunimi Witt muuntui Suomessa muotoon Witteluluvasti suomenkielen sijamuotojen taivutusten hankaluuden vuoksi.

Liisa kertoo, että he ajelivat jokunen vuosi sitten Saverolla, mutta eivät havainneet jälkeäkään lasitehtaasta.

–Piti olla tarkkana siitäkin, milloin tultiin kylän kohdalle, Liisa sanoo.

Isä opetti ammattinsa pojilleen

Tanskasta muuttaneet Emil ja Karolina kotiutuivat Saverolle. He saivat kahdeksan lasta, viisi tyttöä ja kolme poikaa. Ester Horton isä ja Liisa Jämsän isoisa syntyi perheen kolmantena lapsena vuonna 1885 ja sai kasteessa nimen Albert August Karl (taulu 7144).

Albert niin kuin Henrik- ja Arthur-veljetkin oppivat isän ammatin ja he kaikki puhalsivat lasia Saverolla aina tehtaan toiminnan lopettamiseen asti, vuoteen 1899, jolloin Sippolan kartano myytiin kotkalaiselle Halla Ab:lle eikä uusi omistaja ollut kiinnostunut lasiteollisuudesta.

Emil Witt perheineen muutti Kymiin,

ja Karhulan lasitehtaalta nämä korkean ammattitaidon omaavat lasinpuhaltajat saivat uuden työpaikan.

–Perheen työtökin olivat siellä töissä; he valmistivat kristallikruunuja, Ester Horto kertoo.

Inkeroisista Tirvalle

Aikaa myöten suomalaistuttiin ja avioliitto suomalaisen puolison kanssa helpotti Suomeen juurtumista.

Albert Witt meni naimisiin Inkeroisista kotoisin olleen Hilma Maria Toikan (taulu 7144) kanssa. He saivat kolme lasta: esikoinen Else Elisabeth syntyi vuonna 1918 ja kaksoiset Ester Viola ja Pertti Olavi (taulut 10599, 10405 ja 7152) vuonna 1920.

Aluksi asuttiin Inkeroisissa, mutta sieltä muutettiin Tirvalle, jossa oli saha ja kimröökitehdas. Elämä asettui uomiinsa, isä oli sahalla töissä ja perhe viihtyi.

–Tirvalla oli toimiva tehdasyhteisö, ihmiset kokoontuivat mielellään yhteisiin harrastuksiin, Ester kertoo.

–Albert-isä, joka oli hyvin musikaalinen perusti Tirvalle tehdastorvisoittokunnan, josta muodostui koko perheen yhteinen harrastus.

Soittokunnan harjoitukset pidettiin aina meillä kotona ja iltamiin menimme koko perhe, kissankin otimme mukaan. Ja kun oli juhlia, äiti puuhasi aina ravintolassa.

Koulunsa Witten lapset kävivät Tirvalla. Kevät- ja joulujuhlissa oli aina yksi varma

ohjelmanumero: Witten musikaaliset kaksoiset Ester ja Pertti lauloivat. Pertti myös soitti klarinettia ja viulua.

Tirva on Esterille lapsuuden maisemaa. Sitä hän on käynyt myöhemminkin katsomassa ja se on paremmin tallella kuin Saveron lasitehdas.

–Enso-Gutzeitin tehdasaluehan on nykyisin OAJ:n lomanviettopaikkana ja siellä voi katsella, että tähän oli se johtajan asunto ja tuolla taas on meidän kodin paikka.

Juuriensa tunteminen on tärkeää

Sekä Liisa Jämsän että hänen tätinsä Ester Horton mielestä tämä tanskalais-saksalainen kulttuuriperintö suvussa on rikkaus.

–Usein jostakin suvun erityispiirteestä ajattelee, että se tulee varmaankin sieltä Tanskasta. Ainakin tämä musikaalisuus lienee sieltä peräisin, Liisa pohtii.

–Nyt vanhempana on tullut mieleen, että jospa lähtisi käymään siellä Fensmarkissa.

Se vähän harmittaa, ettei vanhoja tarinoita esimerkiksi Saveron lasitehtaan ajoilta ole olemassa.

–Mutta kun meidän isä oli niin hiljainen mies, ettei hän paljon puhunut, Ester nauraa.

–Meidän olisi pitänyt kysellä. Elämän rikkautta on sekin, kun tietää, että suvun historia liittyy kiinteästi ei vain Kymenlaakson, vaan koko Suomen historiaan ja kehitykseen.

Sukua koolla. Hilma ja Albert Witten jälkikasvua yhteisessä kuvassa 1950-luvun alussa. Vasemmalla Hilma Maria Witt (os.Toikka) sekä takana vävyt Taisto Horto ja Erkki Koski. Heidän edessään tyttäret Else Koski ja Ester Horto, joka pitää sylissään poikaansa Markkua. Markun vieressä Esterin kaksoisveli Pertti Witt ja äärimmäisenä oikealla Pertin vaimo Liisi Witt. Edessä Liisa Jämsä (os. Koski).

Perhepotretti. Hilma Maria ja Albert August Karl Witt lapsineen. Takana esikoinen Else Elisabet, äidin sylissä Ester Viola ja isällä on sylissään Esterin kaksoisveli Pertti Olavi.

Mission-station. Finnish and american flags are symbolizing funding that made the preservation and expansion of their historic church possible.

J. ARTHUR JURA (genealogical table 10856), text
JOYCE JURA (table 10856), photo

FINNISH CHURCH BACK ON NEW FOUNDATION

A former Finnish "mission-station" (Lähetyskirkko) has now completed it's one-month round trip, and was carefully placed atop a permanent cement foundation last thursday (august 23, 2007). The church had held a groundbreaking ceremony on july 16, and the work started two days later.

Although the little church was moved barely 30 feet to the north in late July (due to the tiny area of church owned property), it was a major effort involving heavy equipment, multiple hydraulic jacks, wooden blocks, and greased steel beams. This allowed the necessary excavation to install forms for a 24-foot by 62-foot basement, and simultaneous access by construction crews and four cement trucks.

During the same time period, the now famous "Robin's-nest-Lilac" was temporarily transplanted to a safe location, and will soon be returned to

a place of honor at the front corner of the church. All of the overgrown trees and bushes were also removed from the busy Route 131 frontage, to allow safe access to the church driveway.

The repositioning of the historic structure last thursday was thought an ideal time for a symbolic "photo-op" to thank everyone who had supported the Centenary 2007 Fund, authorized by the congregation in january 2006. The initial goal of \$ 50,000 has now been reached and exceeded.

It was also announced that "Phase Two" of the ongoing fundraising has begun, which involves interior plumbing, wiring, heating, and carpentry for the future fellowship hall, kitchen, and bathrooms. These new facilities will soon be available to all three local Finnish-American organizations.

Church friends and members are looking forward to attending sunday worship services in their own sanctu-

ary within two weeks. They are also optimistic that much of remaining construction can be completed in time for their 100th Anniversary celebration, which will be observed here on Sunday, october 21st.

Finnish-American funding organizations are the "Imatra Foundation" of Brooklyn, NY, "Finlandia Foundation National" of Pasadena, CA, the local "Finnish-American Society of Mid-Coast Maine", and the local "Finnish Heritage House".

All three church officials are gesturing towards the American flag, which symbolizes the nearly 200 organizations, churches, families, individuals, neighbors, friends from everywhere, and local church members, who have faithfully supported this important project.

KIITOKSIA PALJON!

It is with great gratitude and pride that I acknowledge the recent donation from "Mänttärin Sukuyhdistys ry" to our local church expansion. This gratitude is increased by a fortunate timing of the gift, enabling us to complete the difficult moving of the church structure, and finish any exterior work before the onset of cold weather.

The pride I feel is in being a member of a notable family association in Finland, which exhibits such a wonderful vision of brotherhood and historical preservation.

The congregation of the last "Suomalainen Lähetyskirkko" in America is located in mid-coastal Maine, near the small town of South Thomaston. The official name is the "Finnish Congregational Church", and they are celebrating their 100th Anniversary on October 21, 2007. This is the last surviving "Finnish Church" of the nearly three-dozen "mission stations" founded by "Free Church" missionaries from Finland, and funded by the old Home Mission Society of the Congregational Church. The first of these was established in the USA at Ashtabula, Ohio in 1889.

This church in Maine was founded in 1907 by the Rev. Lauri P. Miettinen, with his wife Signe (Sulin) Miettinen, who were appointed as Home Missionaries to the State of Maine in that same year. Over the years, most of these churches have slowly disappeared, often by merging with other houses of worship, or simply by deleting "Finnish" from the church name. This is not uncommon in America, which has such a diversity of ethnic cultures, and many varieties of religious denominations.

In 1995, to save this church, the local "Finnish-American Society" decided to help restore the structure. This resulted in increased worship attendance and a listing of both the church and adjoining parsonage on the National Register of Historic Buildings. An addition was built onto the rear of the church in 2001 and in 2002-03, the growing church undertook a similar renovation of the empty parsonage.

A non-profit corporation (Finnish Heritage House) was then created to lease this building from the church, with a dual mission of retrofitting the aging structure, and also preserving the local Finnish heritage of our immigrant ancestors.

We now look forward to our 100th Anniversary, and the interior completion of the fellowship hall in 2008.

J. ARTHUR JURA

Church President

Arthur Jura on ollut vuosia sukuyhdistyksen yhdyshenkilö USA:ssa. Sukuyhdistys on tukenut hänen johtamaansa kirkkoa taloudellisesti.

TENHO KUJALA

Anjalankosken Sippolassa asuva muuseomestari Tenho Kujala (taulu 6563 ja 2837) täytti 80 vuotta 21.9.2007.

Hän on ollut suvun kantavia voimia jo vuosikymmenten ajan. Valtuuskuntaan Kujala kuului kymmeniä vuosia.

Merkittävän työn hän on tehnyt Liikalan Mänttärinmäen sukumuseon hoitamisessa yhdessä puolisonsa Sirkan kanssa. Tehtävä on langennut Mäkelän talon isäntänä museon naapurissa hänelle luonnostaan.

Mies on ottanut työn omakseen ja on todella paneutunut siihen. Hän on auliisti näyttänyt museota sitä kysyttäessä ja huolehtinut rakennusten ja esineistön kunnosta.

Maanviljelyksen ohella Tenho Kujala toimi kartoittajana Sippolan kunnassa ja myöhemmin Anjalankosken kaupungissa.

EEVA PUUSTINEN

Anjalankoskelainen Eeva Puustinen (taulu 4019) täytti 70 vuotta 16.7.2007.

Hän on monille sukulaisille tuttu puhelinääni, sillä hän soitti sukukirjan tekovaiheessa lukuisia puheluita ja keskusteli monien kanssa.

Eeva Puustinen on ollut korvaamaton apu yhteyksien luomisessa ja tietojen tarkistamisessa.

Hän on suvun laajan tuntemisen kautta antanut useita haastatteluvinkkejä toimitukselle, luonut lehden ilmoitussivuston ilmoitushankintoihin ja auttanut tunnistamaan menestyneitä sukulaisia.

Uttera sukutyö jatkuu edelleen.

VUODEN PROFESSORI SUKUJUHLAN JUHLAPUHUJAKSI

Mänttärin sukuyhdistyksen tulevan kesän sukujuhlan juhlapuhujaksi lupautunut professori Kaisa Häkkinen (taulu 6727) valittiin alkuvuodesta vuoden professoriksi.

Professoriliitto perusteli valintaansa sillä, että Häkkinen on toiminut esimerkiksi sivistysyliopiston puolesta. Hän on osaltaan huolehtinut sivistys- ja perustutkimustehtävistä aikana, jolloin yliopistoilta odotetaan ainoastaan tuloksellisuutta.

Häkkisen palkitsemisen tekee erityiseksi hänen edustamansa tutkimusala, suomen kieli, joka ei tällä hetkellä ole kovin pop tiedemaailmassa.

Varsinais-Suomessa Paimiossa asuva 57-vuotias Häkkinen on Turun yliopiston suomen kirjakielen professori. Hän on ansioitunut suomen kielen historian ja alkuperän tutkijana.

Häkkisen tuoreimmat teokset ovat "Nykysuomen etymologinen sanakirja" ja "Linnun nimi", joka tutkaili perusteellisesti suomalaisen linnunnimistön historiaa.

Professorien ykkönen oli viime vuonna mukana järjestämässä suomen kirjakielen isä Mikael Agricolan kuoleman 450-vuotisjuhlavuotta.

Tehtaan portilla. Voikkaan tehtaan kahden vuoden takaisen lakkauttamisen jälkiseuraukset olivat odotettua paremmat.

Kuva: Jarkko Mänttari

Puhemiehet. Seppo Reijasto kertoi Voikkaan kuulumisia. Anssi Paasivirta (istumassa) kuunteli tarkkaavaisena.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti
DICK VAN DER KUIP (taulu 3940), kuva

VALTUUSKUNTA VIERAILI VOIKKAALLA

Voikkaan paperitehtaan lakkautuspäätös oli vielä tuoreessa muistissa, kun sukuyhdistyksen valtuuskunta kokousti Kuusankosken Voikkaan Klubilla viime vuoden keväällä.

– Tieto UPM:n tehtaan lakkauttamisesta säikäytti meidät todella. Silloin arvioitiin, että yli 600 jää ilman työtä, vaimonsa kautta Mänttäreihin kuuluva kaupunginsihteeri Seppo Reijasto (taulu 1549) kertoi.

Reijaston mukaan homma meni kuitenkin paremmin kuin osattiin odottaa.

Irtisanotuista 400:lle löytyi uusi työpaikka tai koulutusmahdollisuus.

– Noin 100 on ilman työtä tai ansiosidonnaista päivärahaa, hän kertoi viime huhtikuisesta tilanteesta.

Kuusankosken kaupungin verotuksessa työttömien määrän kasvu näkyi parin vuoden viiveellä. Sen työttömyysaste lakkauttamisen seurauksena oli 13,1 prosenttia.

– Tilinpäätöksemme oli ennestään heikko, lainakanta 1 312 euroa/asukas ja taseen alijäämä 12 miljoonaa euroa. Jotain tarttis tehreä, Reijasto jatkoi.

Paperikaupungin leima säilyy

Kaakkois-Suomen TE-keskus, kaupunki ja ylikunnallinen elinkeinotoimisto ovat yhdessä etsineet uutta yritystoimintaa paperitehtaan tiloihin.

– EU:n tukialuepäätöksen (äkillisen rakennemuutoksen seutu) jälkeen muutama yritys osoitti kiinnostusta

sijoittumisesta tehtaan tiloihin, Reijasto kertoi.

Yhden tehtaan sulkemisesta huolimatta Kuusankoski elää vielä pitkään paperikaupunkina. UPM työllistää paikkakunnalla edelleen noin 2 000 henkilöä.

Kaupunki on joutunut sopeuttamaan toimintojaan. Terveyskeskus on ulkoistettu yksityiselle MedOnelle ja lukiot yhdistyivät viime elokuussa.

– Kuutostien ja Kuusaantien risteykseen, Tervaskankaan alueelle on tulossa kaupallista toimintaa, Reijasto iloitsi.

Sukumuseon tontin rahoitus kunnossa

Valtuuskunnan kokoukseen osallistui 21 jäsentä. Kokous hyväksyi vuoden 2006 tilinpäätöksen sekä talousarvion toimitasuunnitelman viime vuodelle.

Yhdistyksen tilintarkastajiksi valittiin Mauri Toivonen (taulu 2363) ja Jarmo Lehtomäki (taulu 11020) Anjalankoskelta sekä varalle Kari-Matti Sahala (taulu 14495) Pornaisista ja Pentti Hannula (taulu 14333) Haminasta.

Valtuuskunkävi keskustelua Liikkalan Mänttärinmäellä sijaitsevan sukumuseon tontin hankinnasta.

– Rahoitus noin puolen hehtaarin suuruisen tontin ostoon on kunnossa, johtokunnan puheenjohtaja Aki Mänttari (taulu 2957) vakuutti.

Tontilla sijaitsee ennestään kaksi rakennusta. Yhdistyksessä on virinnyt ajatus sukutalon/lämmitetyn museon rakentamisesta.

POIMINTOJA VUOSIEN 2004-2007 TAPAHTUMISTA

Sukukokousten välinen aika on päätty-mässä ja jälleen on aika luoda katsaus menneeseen. Kesän sukukokouksessa Haminassa hyväksyttiin toimintakertomus vuosilta 2004-2007.

Kauden ensimmäisenä vuonna merkittävin tapahtuma oli sukuyhdistyksen 70-vuotisjuhlakokous Haminan Bastionissa. Sukukokouksessa valittu valtuuskunta on kokoontunut vuosittain huhtikuussa päättämään tileistä ja toiminnasta. Vuosittain valtuuskunta on valinnut johtokunnan, joka on hoitanut suvun käytännön asiat.

Muita vuosittaisia tapahtumia ovat olleet Niinipuu-lehden toimittaminen, golftapahtuma Iitissä ja sukuseurat Liikkalan Mänttärinmäellä yhdessä Anjalankosken seurakunnan kanssa sekä pääkaupunkiseudun Mänttarien tapaamiset.

Sukujuhlien välivuosina on osallistuttu Sukuseurojen Keskusliiton koulutukseen ja kokouksiin. Liiton "Aktiivisin sukuseura"-toimintakilpailussa tuli ensimmäinen palkinto vuonna 2005 ja Niinipuu-lehti sai sukulehtikilpailussa kunniapaininnan viime vuonna.

Helsingin Satakuntatalossa järjestettiin musiikkitapahtuma vuonna 2006. Liikkalan Mänttärinmäen sukumuseota on hoidettu ja pidetty avoinna tarvittaessa. Varastotilaa on vuokrattu lisää Anjalankosken kaupungilta sukutarvikkeita varten. Sukutuotteita on tilattu lisää ja uusia on suunniteltu.

JORMA MÄNTTÄRI

Kuva:Eero Mänttärin

Porvoolaista musisointia. Pääkaupunkiseudun Mänttäreiden tapaamisen musiikillisesta annista vastasi notkealla soitollaan Arto Nybom säestäjänään Tiina Tolonen.

RUNOUTTA, MUSIIKKIA JA HISTORIAA

Pääkaupunkiseudun Mänttärin kokoontuivat uutena päivänä

Perinteinen pääkaupunkiseudun Mänttäreiden tapaaminen järjestettiin viime vuonna poikkeuksellisesti maanantaina 8. lokakuuta. Maanantai on havaittu viikonpäivänä parhaaksi, sillä muina arkipäivinä on monenlaista muuta puuhaa.

Tällä kertaa tutustuttiin Suomen Kirjallisuuden Seuran toimintaan. Tähän johdatteli seuran pääsihteerin, dosentti Tuomas M.S. Lehtonen (taulu 2042).

Hän kertoi myös Suomen kansan vanhoista runoista ja Kansallisbibliografias- ta.

”Suomen Kirjallisuuden Seura on perustettu jo vuonna 1931. Sen tehtävänä on tallentaa kansallista perinnettä, kirjallisuutta sekä toimia kansainvälisenä tutkimuslaitoksena, valtakunnallisena muistiorganisaationa ja kansallisena kulttuuri- järjestönä.

Yleisö yltyi laulamaan

Musiikista vastasi laululla ja viulunsoitolla porvoolainen Arto Nybom (taulu 6766) säestäjänään Tiina Tolonen.

Nybom järjesti hauskan ohjelmanumeron perustamalla orkesterin, jossa tilaisuuden juontaja Anssi Paasivirta (taulu 10793) soitti pianoa ja yleisön joukosta sukulaismies viulua. Yleisö lauloi Jaakko Kultra -kappaleen.

Nybom itse liikkui viulua niin, ettei viulua tarvinnut soittaa, ei muuta kuin pitää rokaa paikallaan. Paasivirta toisti samaa soittoa pianolla.

Sukulaulu laulettiin perinteisesti tapaamisen loppuun. Suvun valtuuskunnan puheenjohtaja Jorma Mänttärin (taulu 11480) kertoi tulevan kesän sukujuhlan ohjelmasta.

Helsingin Sanomissa juttusarja Mänttäreistä

Helsingin Sanomien toimittaja Merja Ojansivu käytti puheenvuoron Mänttärin suvun roolista Suomen itsenäisyyden ajan vuosikymmenten esimerkisukuna.

Lehti julkaisi 90-vuotisjuhlavuoden loka-marraskuun aikana yhdeksänä sunnuntaina itsenäisyyden jokaisen vuosikymmenen tapahtumista koosteen. Sen ohessa haastateltiin Mänttärin sukua edustavaa perhettä.

Eero Mänttärin (taulu 10787) kertoi tulevasta kirjasta ”Elämänpolkuja”, jota on saatavissa tulevan kesän sukujuhlissa. Kirjassa on kaikkiaan 11 kirjoittajaa.

Pääkaupunkiseudun Mänttärin kokoontuvat jälleen Paasitorin kokoustiloissa Helsingin työväenyhdistyksen talossa (Paasivuorenkatu 5 A) maanantaina 6.10.2008 kello 18.30.

Tälle palstalle toivotaan vinkkejä suvun jäsenistä, jotka ovat suorittaneet jotakin merkittävää valtakunnallisesti, alueellisesti tai henkilökohtaisesti, esimerkiksi opinnoissa tai nimityksissä. Tai ovat kunnostautuneet omassa työssään, opinnoissa tai urheilussa.

urheilu

Tommi Lanki (taulu 8732) siirtyi viime vuodenvaihteen tienoilla Suomen Koripalloliiton toiminnanjohtajaksi Lahden liikuntatoimenjohtajan virasta. Hän on syntynyt Kotkasta ja oli vuosia maamme parhaita koripalloilijoita sekä edusti Suomea maajoukkueetasolla. Hänen seurojaan ovat olleet muun muassa KTP ja Lahden NMKY.

Ville Oksanen (taulu 10440) jatkaa peliuraansa jalkapallon Suomen korkeimmalla sarjatasolla. Hän solmi keuhällä kahden vuoden sopimuksen kotkalaisen KooTeePeen kanssa. Viime kaudella Myllykosken Palloa ja Mikkelin Palloilijoita edustanut Oksanen on kotoisin Myllykoskelta.

Juha Hirvi (taulu 8748) on valittu jo ensimmäisten joukossa Suomen olympiajoukkueeseen. Hän osallistuu jo kuudensii olympialaisiinsa, mikä on saavutus, johon kukaan suomalainen ei ole aiemmin yltänyt. Kymissä syntynen

Hirven paras saavutus on hopeasija Barcelonan olympialaisissa.

Marko Mänttärin (taulu 3818) on nousut ampumahiihdossa Suomen edustusjoukkueeseen. Hän on syntynyt Anjalankosken Liikkalassa vuonna 1980.

Jarkko Huovila (taulu 301) voitti suunnistuksessa Pohjoismaiden mestaruuden viime kesänä. Karkkilassa syntyneellä miehellä on hallussaan mitaleita myös EM- tasolta ja hän on Suomen maajoukkueen vakiojäseniä.

Arsi Sjögren (taulu 3860 ja 2358) on voittanut jälleen kolme ensimmäistä sijaa yli 50-vuotiaiden veteraanien MM-kisoissa Saksan Hinterzartenissa. Mestaruudet tulivat kahdesti mäessä ja kerran yhdistetyn kilpailussa. Hän edustaa Anjalankosken Mäkiseuraa, ja miehellä on hallussaan jo 33 MM-mitalia. Hän on kisannut 50-54-vuotiaiden sarjassa kaksi vuotta.

Keijo Kattelus (taulu 15869) voitti viime vuonna ampumahiihdon maailmanmestaruuden sprinttimatkalla sarjassa M50. Vehkalahtelaisella on hallussaan lukuisia saavutuksia muun muassa suunnistuksessa, pyörä- ja hiihtosuunnistuksessa sekä muissa kestävyyslajeissa.

Kuvajarkko Mänttari

Luolamies. Ooke Mänttari asui maan alle rakentamassaan kodissa yli 20 vuoden ajan.

OOKE MÄNTTÄRI

Suvun luolamies Olavi "Ooke" Mänttari (taulu 3937) kuoli 18.12.2007 Jyväskylässä äkilliseen sairauskohtaukseen. Hän oli syntynyt Jyväskylässä 28.5.1949.

Ooke oli "kolhoosin kakaroita", jolla nimellä meitä Valmetin Tourulantehtaan asuntoalueen lapsia totuttiin kutsumaan. Hän oli yhdeksänlapsisen suurperheen kolmanneksi nuorin. Puusepän ammattikoulutuksen hankittuaan ja suoritettuaan asevelvollisuutensa laskuvarjo-jääkäriä Ooke seurasi isänsä ja kolmen veljen jälkiä Tourulan tehtaan palvelukseen, mutta puupuolelle metsästysaseiden tukkeja tekemään.

Isä ja veljet palvelivat Valmetia eläkeikään asti. Ooke sen sijaan sai joulukuussa 1984 tarpeekseen yksitoikkoisena pitämästään työstä. Muutenkin hän oli jo lapsesta asti oman tiensä kulkija. Useamman kerran kokeiltu perinteinen avioelämäkään ei sopinut levottomalle sielulle.

Tultuaan siihen tulokseen, ettei selviä hengissä kaupunkielämässä, Ooke muutti maalle Laukaan Tarvaalaan. Rakennusluvan puuttuminen tai epä-tietoisuus maanomistuksesta ei estänyt häntä toteuttamasta unelmaansa maanalaisesta asunnosta. Useamman kerran laajennetusta "luolasta" tuli kylällä suoranainen matkailunähtävyys ja myös koti kahdelle Ooken neljästä pojasta.

Maanalaisen rakentamisen lisäksi Ooke kehittäjä ja kokeili muitakin perinteisiä ja omaperäisiä rakentamistapoja ja -tekniikoita, joissa kaikissa oli keskeistä luonnon- ja kierrätysmateriaalien

käyttö. Hän piti nykyaikaista rakentamista ja rakennustarvikekauppaa suoranaisena huijauksena. Ooken mielestä sellainen talo, joka tarvitsee koneellisen ilmastoinnin, oli väärin suunniteltu.

Ystävät ja sukulaiset ovat luonnehtineet Ookea paitsi itsepäiseksi ja omapäiseksi elämäntaiteilijaksi, myös ite-arkkitehdiksi, omaperäiseksi filosofiksi, lahjomattomaksi toisinajattelijaksi sekä käsistään poikkeuksellisen käteväksi, avuliaaksi ja työhulluksi mieheksi, jonka tunnuslause oli jo nuoruudessa: "Tuo o iha heleppo tehä ite!"

Valmetilta lähtönsä jälkeen Ooke eläi työmarkkinatuella sekä satunnaisilla palkkatuloilla lähinnä erilaisista rakennusten kunnostustöistä, joissa hän pääsi käyttämään omaa erityisosaaamista. Äkillisen kuoleman vuoksi jäi kesken vanhan hirsitalon vaativa kunnostusurakka. Kesken jäi myös luolan vieressä aloitettu pyöreä asuintalo, joka oli tarkoitus rakentaa kokonaan luonnonmateriaaleista.

Ooke ei ollut vielä ajatellut lähteä, mutta tapa, jolla hän lähti, oli aivan ookemainen. Sen hän oli jo aiemmin tehnyt selväksi, ettei mitään hautakiviä tarvitse pystyttää, eikä peijaisia pitää. Ooken tuhka siroteltiin luontoon hänen toivomallaan tavalla, ja muis-telutilaisuus pidettiin vain lähimpien omaisten ja ystävien kesken.

JARKKO MÄNTTÄRI

Kirjoittaja on Olavi Mänttärin veli.

PETRI IMMONEN

Petri Immonen (taulu 3724) menehtyi YK:n rauhanturvaamistehtävissä Afganistanissa tienvarsipommin räjähdyksessä viime vuoden toukokuussa. Hän oli syntynyt 6.10.1977 ja varttui perheen ainoana poikana kotitilallaan Anjalankosken Enäjärvellä. Rajavartiomies hänestä tuli vuonna 2002 Vaalimaan raja-asemalle.

Immonen tunnettiin erittäin tasapainoisena ja pidettynä henkilönä, jonka vuoksi hänen menehtymisensä koettiin erittäin järkyttävänä perhe- ja ystäväpiirissä.

AUNE LUUKKO

Suvun vanhin jäsen Aune Luukko (taulu 1267) menehtyi 3.6.2007. Hän oli kuollessaan 101-vuotias. Forssassa palvelutalossa asunut Luukko (os. Perho) oli syntynyt Kymenlaakson Valkealassa 23.8.1905.

Hänen ensimmäisestä avioliitosta Juho Niemelän kanssa syntyi poika Helge.

Aunen toinen puoliso oli nimeltään Juho Luukko. Päivätyönsä Aune teki yrittäjänä Ähtärisä omassa parturiliikkeessään.

MAURI TIILIKKA

Suvun valtuuskunnassa vuosina 1964-2000 vaikuttanut lehtori Mauri Tiilikka (taulu 4379) menehtyi vaikeaan sairauteen 8.3.2007.

Tiilikka syntyi Inkeröissä 1.10.1927. Varhaislapsuutensa vuodet hän vietti Liikkalassa, jossa hänen isänsä toimi osuuskauhan hoitajana.

Elämäntyönsä hän teki matemaattisten aineiden opettajana Karhulan lukiossa, jossa kertyi 30 työvuotta. Uransa alussa hän oli muutaman vuoden matematiikan opettajana Myllykosken yhteiskoulussa.

Mauri Tiilikan rakkaita harrastuksia olivat historia, urheilu ja varsinkin urheilutietokilpailut, joissa hän saavutti monia palkintoja. Vuonna 2000 Yleisurheilun Kuvalehti palkitsi hänet Vuoden yleisurheilutietäjänä.

Hän harrasti sukututkimusta historiasta kiinnostuneen henkilön antaumuksella. Tiilikka halusi aina nähdä sukuuetteloiden lävitse siihen elämään, jonka niukat tilastotiedot kätkivät sisäänsä. Yleensä elämän ja eri aikakausien erityislaatuisuuden ymmärtäminen oli hänelle tärkeää.

Urheilu oli hänelle rakas harrastus läpi koko elämän. Kouluvuosina hän harrasti kori- ja pesäpalloa, hiihtoa, yleisurheilua ja suunnistusta. Keihäänheitossa hän saavutti nuorten piirinmestaruuden. Eläkevuosi-naan Karhulassa hän keskittyi lukemiseen.

EILA KORJALA

Kirjoittaja on Mauri Tiilikan entinen oppilas.

Kuva: Jorma Mänttari

Sade yllätti. Sateenvarjoille oli käyttöä viime vuotisilla sukuseuroilla Liikkalan Mänttärinmäellä. Kuvassa etualalla Marjatta ja Pauli Haapasalo sekä Aila Huovi.

SUKUSEUROJA VIETETTIIN SADESÄÄSSÄ

Perinteiset sukuseurat pidettiin Anjalankosken Liikkalan Mänttärinmäellä viime vuoden heinäkuuisena sunnuntaipäivänä. Tällä kertaa sade vilvoitti paikalle kokoontuneita.

Runsas ohjelma noudatteli perinteistä kaavaa, jossa puheet ja musiikkiesitykset vuorottelivat.

Anjalankosken seurakunnan puolesta oli mukana kanttori Eliisa Pokki säestämässä ja puheen piti pastori Eija Murto. Suvusta puheenvuoron käyttivät valtuuskunnan jäsen Aila Huovi (taulu 2951) ja puheenjohtaja Jorma Mänttari (taulu 11480). Yksinlaulua esitti Marja Heikkilä (taulu 9438). Marjatta ja Pauli Haapasalo (taulu 11948) lauloivat yhdessä Paulin säestäessä kitaralla. He toivat myös puhutun sanan laulujen lomassa kuulijoille.

Sisarukset Säde, Mirka ja Tuuli Suutari (taulu 2954) toivat liikunnallisen lauluesityksen. Myös sillä tavoin voi sanaa levittää.

Virvoittava yhdessäolo alkoi ja päättyi Ari Lehtomäen (taulu 11022) järjestämään kahvitarjoiluun.

Hengellisiä sukuseuroja on vietetty Mänttärinmäellä jo 30 vuoden ajan sukujuhlien välivuosina. Tällä kertaa paikalla oli 50 henkilöä.

MIKA HÄKKINEN LAUREUS-AKATEMIAN JÄSENEKSI

Mänttärin suvun kansainvälisesti tunnetuimman jäsenen, tämän vuoden syyskuussa 40 vuotta täyttävä formulasankari Mika Häkkinen (taulu 1246) valittiin alkuvuodesta maailmalla erittäin arvostetun Laureus-akatemian uudeksi jäseneksi.

Akatemia valitsee vuosittain maailman parhaan urheilijan. Häkkinen on vuonna 1999 perustetun akademian ensimmäinen suomalaisjäsen.

Häkkinen tapasi Laureus Sports Awards -palkintogaalassa helmikuussa Venäjän presidentti Vladimir Putinin. Häkkinen istui Pietarissa Mariinskin konserttitalolla järjestetyssä juhlassa Putinin vierellä.

ILKKA PÖYHÖSESTÄ LAPPEENRANNAN TEKUN REHTORI

Pikajuoksija Markus Pöyhösen (taulu 12239) isä, professori Ilkka Pöyhönen, 59, aloittaa ensi elokuussa viisivuotisen kautensa Lappeenrannan teknillisen yliopiston rehtorina.

Pöyhösellä on vahva metsäteollisuustausta. Hän on toiminut Suomen Sahat ry:n toimitusjohtajana ja Suomen Metsäteollisuuden Keskusliiton apulaisjohtajana.

Lappeenrannan teknillisen yliopiston konetekniikan professorina Pöyhönen aloitti vuonna 1997. Hän on ollut opetuksesta vastaava vararehtori vuodesta 1999.

Maamme metsäteollisuuden keskipisteessä sijaitseva yliopisto profiloitui metsäteollisuuden yliopistoksi perustamisensa aikoihin.

MARKO WAHLSTRÖM

urheilu

Laura Valli. Helsinkiläinen 16-vuotias urheilija (taulu 11427) oli mukana voittamassa joukkueensa kanssa Ranskan Rouenissa ja Sveitsin Genevessä muodostelmaluistelun kansainvälisiä kilpailuja (French Cup) helmikuun alussa. Valli luistelee helsinkiläisessä Team Mystique -nimisessä joukkueessa, joka perustettiin vuonna 1990. Joukkeen päävalmentajana toimii Mirjami "Miru" Penttinen ja kakkosvalmentajana Ville Penttinen.

kulttuuri

Anu-Teija Kuovi (taulu 13075) voitti opetushallituksen ja Suomen itsenäisyyden 90-vuotisjuhlavuoden toimikunnan järjestämän käännöskilpailun "Juhlavuoden nuoret kääntäjät" lukiosarjan. Porin suomalaisen yhteislyseon lukiossa opiskeleva Anu-Teija osallistui kisaan käännöksellä ruotsin kielestä. Kilpailu oli osa Mikael Agricolan juhluvuotta.

Jyrki Mänttari (taulu 7547) näyttelijä oli pääosassa suosituissa televisiosarjassa "Taivaan tulet". Tampereen Työväen Teatterin kasvatti on Liikkalan poikia.

Ari Koivunen (taulu 8322) voitti viime vuonna Suomen Idols-kilpailun. Hän on syntynyt Kouvolassa 7.6.1984. Hän on voittanut radiokanava YleX:n Tuorein 2007 -äänestyksen kaikki kotimaiset sarjat. Lisäksi debyyttialbumi Fuel for the Fire valittiin vuoden tuoreimmaksi kotimaiseksi julkaisuksi ja levyn nimi-biisi vuoden kotimaiseksi kappaleeksi.

Vuoden tulokas -palkinnon hän voitti Finnish Metal Expon FMA-gaalassa helmikuun puolivälissä. Kolmatta kertaa järjestettävä Finnish Metal Awards on valtakunnallinen raskaan rockin vuosijärjestys, joka palkitsee kotimaisen metallin parhaimmiston.

Koivunen oli kolmen parhaan joukossa myös Vuoden laulaja -kategoriassa ja Fuel For The Fire Vuoden levy -kategoriassa.

Koivunen ei päinvastaisesta uutisoinnista huolimatta ole varmistanut esiintymistään Tuska Open Air -festivaalilla 27.-29. kesäkuuta. Lehti uutinen oli yllätys sekä Koivuselle että Tuskan järjestäjille.

–Toki esiintyminen kotimaisilla raskaan sarjan ykkösfestareilla olisi mieluisaa, mutta se on yhä vain toiveena, hän kirjoittaa nettisivuillaan.

Kuva: Timo Huovila

Tarkkaa työtä.
Kuvassa lyömässä
Aki Huovila (taulu
2009) ja kyykyssä
Vesa Mänttari
(taulu 11 480).

MÄNTTÄRIN JUHLAGOLF kisattiin Itissä

Jo 10. kerran kokoontuivat Mänttärin suvun golfin harrastajat yhteiseen tapahtumaan Pohjois-Kymenlaakson littiin helteisenä elokuun lauantaipäivänä. Kilpailu käytiin niin sanottuna pistebogi-kisana, jossa kaikki pelasivat samassa sarjassa ikään ja sukupuoleen katsomatta. Kilpailun päätteeksi nautittiin kauniissa kartanomiljöössä 10-vuotisjuhlakahvit. Osanottajia oli tällä kertaa 19. Kilpailun voittaja Jorma Oksanen

(taulu 13906) sai omakseen viimeisen sukutaulun, joka on ollut useita vuosia pääpalkintona. Kilpailun parhaasta lyöntituloksesta vastasi Jorma Oksanen (87 lyöntiä), lähimmäksi lippua pääsi Vesa Mänttari (taulu 11480) ja pisimmän draivin löi Vesa Vanhala (taulu 3182). Olavi Vahter (taulu 11 469) lahjoitti kunniapalkinnon eniten bogeja (yksi yli parin) tehneelle pelaajalle. Heitä oli peräti neljä yhdeksällä bogilla. Tämä kuvastaa kilpailun hyvää tasoa. (MW)

Tulokset:

1) Jorma Oksanen, Helsinki (seura HCG) 38 p, 2.) Timo Ukkola, Valkeala (KG) 36, 3) Maija Mäkelä, Turku (AG) 34, 4) Leena Raudasmaa, Valkeala (TG) 34, 5) Timo Huovila, Anjalankoski (KKG) 34, 6) Ritva Voutilainen, Vantaa (IGS) 34, 7) Riku Paavola, Lahti (MeG) 33, 8) Jussi Voutilainen, Lahti (ViGS) 32, 9) Lasse Paavola, Lahti (MeG) 32, 10) Merja Turkia, Elimäki (IGS) 32.
Seuraavina: Vesa Vanhala, Anjalankoski (KG), Ilkka Tirkkonen, Helsinki (IGS), Aki Huovila, Vantaa (KKG), Sirkka Mänttari, Hämeenkoski (MeG), Jorma Mänttari, Hämeenkoski (MeG), Mika Paavola, Lahti (MeG), Vesa Mänttari, Lahti (MeG), Olli Töytäri, Turku (HGCC) 11 reikää ja Veikko Voutilainen, Vantaa (ViGS) 9 reikää.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943)

SEINÄNAAPURISI voi olla sukulaisesi

Sukulaisuus ja perinteet kulkevat käsi kädessä. Ja tämän päivän yhteiskunnassa varmasti entistä varmemmin. Omista juurista ja sukusiteistä halutaan tietää kaikki mahdollinen.

Tästä kertoo muun muassa se valtaisa innostus, joka on meneillään sukututkimuksen saralla. Voidaan puhua jopa sukututkimusbuumista. Myös sukuseurojen järjestämissä tapahtumissa liikkuu entistä enemmän juuristaan kiinnostunutta väkeä.

Viime vuoden valtakunnallisen sukutapahtuman suojelija, valtioneuvos Riitta Uosukainen totesi, että perheen ja suvun merkitys onkin siinä, että se siirtää traditioita.

Perheiden lisäksi perinteen siirtämisen vastuu on myös sukuseuroilla. Niissä oppii tuntemaan uusia sukulaisia. Ajatellaanpa vaikkapa meitä Mänttäreitä: näin laajassa joukossa jopa seinänaapurisi voi olla kaukainen sukulaisesi – tietämättäsi.

Sukutapahtuman juhlapuheessaan Uosukainen nosti esiin tärkeän asian: sukututkimus valottaa omaa identiteettiämme.

Tässä ovat oivana apuna historiallisten aineistojen avautuminen ja arkistojen digitalisointi. Ne avaavat uusia mahdollisuuksia sukututkimukseen, mutta asettavat myös haasteita.

E erityisen ajankohtaista arkistojen kätköistä kaivautuvat tiedot ovat juuri tänä vuonna, jolloin on kulunut 90 vuotta maamme sisällissodan syttymisestä. Sodan, joka jätti jälkensä useiden vuosikymmenten ajoiksi.

Suomen kansankunnan itsenäisyyden alkuaikojen verisistä taisteluista uskalletaan vasta nyt puhua ääneen ensimmäistä kertaa. Sukuja ja jopa perheitä erottaneen sodan haavat ovat nyt arpeutuneet.

Esimerkiksi DNA-tutkimukset ja geenivertailut tarjoavat mahdollisuuksia todentaa oikeaksi sukulaisuussuhteitamme. Vaarana on, että tietoja käytetään väärin. Onkin tärkeää kiinnittää huomiota niin tekijänoikeudellisiin kuin henkilösuojaan liittyviin seikkoihin.

Uosukainen tiivistä viestinsä oivallisesti puheensa loppuun: sukututkimus hyvän kirjallisuuden tavoin auttaa meitä ymmärtämään, mitä on olla suomalainen ja eurooppalainen.

Sukulaisuus on parhaimmillaan silloin, kun omat juuret vahvistuvat. Tämän takia on tärkeää siirtää lapsille ja lapsenlapsille myös sitä hiljaista tietoa, joka suvussa kulkee. Virallisista asiakirjoista löytyy vain kylmät tosiasiat, suullinen perimätieto on juurien löytämisen kannalta kaikkein tärkeintä faktaa.

kulttuuri

Irja Sinivaara (taulu 9736) oli alkuvuodesta ehdolla porvoalaisen Uusimaa-lehden ja Porvoon kaupungin jakaman Runeberg-palkinnon ehdokkaana kertomuskokoelmallaan ”Naisten viikko”. Sinivaara asuu Kotkassa. Runeberg-palkinto on arvostettu kirjailijoiden piirissä. Palkintoa tavoittelee ennätysmäärä kirjoja.

Jesse Heikkinen (taulu 11784) pääsi viime vuoden keväänä Suomen tunnetuimman luontokuvaaja Hannu Hautalan oppiin Kuusamossa. Se oli palkinto hänen vuonna 2005 voittamasta BBC:n nuorille järjestämässä kansainvälisessä luontokuvauskilpailussa. Kouvolalaisen Jesse on iältään vasta 12-vuotias.

arvonimet

Reino Uusitalolle (taulu 11096) on tasavallan presidentti myöntänyt teollisuusneuvoksen arvonimen. Hän on Pyhtäällä sijaitsevan Pyrollin perustaja ja omistaja. Uusitalo on ostanut omistukseensa Stockforsin tehdasalueen vuonna 1997 ja vuokrannut sen erilaisille yrityksille. Hän on tunnettu henkilö Kymenlaaksossa muun muassa maratoneistaan, ylipitkistä hiihtomatoistaan ja potkukelkkamatkastaan Jäämerelle.

Erkki Jalo (taulu 4844) sai vuoden 2007 yrittäjäpalkinnon Anjalankoskella. Hän toimii myllärinä Liikkalassa ja on tämän ammatin harjoittaja jo kuudennessa polvessa. Palkinto on tunnustus sukupolvien työstä ja korkeasta ammattitaidosta.

muut

Anssi Paasivirta (taulu 10793) oli keskeisesti vaikuttamassa uuden niisanotun superministeriön eli työ- ja elinkeinoministeriön (TEM) uudistuksen valmistelussa. Sen myötä hän siirtyi uusiin tehtäviin Mauri Pekkarisen valtiosihteerin paikalta. Uusi työ on TEM:n konsernipalveluiden kehittämis-yksikön johtaminen. Yksikön tarkoituksena on tukea ja varmistaa ministeriön perustamisen keskeisten tavoitteiden saavuttaminen. Yksikkö on avainasemassa strategioiden muuntamisessa käytännön toiminnaksi.

Koonneet: Eeva Puustinen, Jorma Mänttari ja Marko Wahlström

Kuva: Maija Haltia

14986

Mansikkatila

Mervi ja Martti Pasila
Mansikoita itsepoimien ja poimittuna
Kääriänmäentie 58, 49980 Ravijoki
P. 05-357 5786, 040-548 3186

TEKNISET KONESEPPÖ

KARHULA Sammonaukio 2
puh. 05-260 6866
www.koneseppo.fi

4275

Kuljetus-, nosturi- ja vaihtolavapalvelua
sekä pyöräkuormaaja

ARPOSALO OY

Kytöahontie 9, 46800 Anjalankoski
0400-551 939, 05-365 6045

4091

Kesäkukkia, vuodenajan leikkokukat,
hautavihkot, onnittelukimput
MIINALAISEN PUUTARHA
Valkjärventie 54, 49540 Metsäkylä
05-3458 252, 0400-154 487

12425

Sähköurakointi SEPPÄLÄ

Honkelinmäentie 93, 43100 Saarijärvi,
puh. 0400-644166

2082

Autoilija**HANNU HAAPANEN**

46900 Anjalankoski
05-317 2467
0400-253 604

4409

Tämän kokoinen ilmoitus

maksaa vain **50\$.**

Varaa paikkasi seuraavaan
sukulehteen.

Rakentaja, kunnostaja, korjaaja, kaikkea
mitä tarvitset sähköstä ammattitaidolla.
Nyt myös ilmalämpöpumput
LAADULLA ISO 9002

SIPPOLAN SÄHKÖ JA KONE KY

46710 SIPPOLA sippolansahko@co.inet.fi
643

MERISET**ITÄISEN SUOMENLAHDEN****RISTEILYT**

05-228 5648 0400- 105014

14213 www.meriset.com

Sinulle on aina tuoli kahvipöydässä
Knuuttilan kalustetalossa

Hämeenlinnassa

Virvelintie 12, 03-675 6035

7570

Älä aja ohi!

8388

ATK -MYLLY OY

KOUVOLA

Tietokoneet, ohjelmat, lisälaitteet, pelit

P. (05) 3750586

Kauppalankatu 17, 45100 KOUVOLA

Veneveistämö Markku Seppälä

Puuveneitä tarpeesi ja toivomustesi
mukaan

Seppäläntie 30, 49480 Summa

P. 05-355 7060 040-8388721

12414

Kiinteistövälitys**KOTIKOLME Oy LKV**

Et. Karjalantie 5, 48600 Karhula
p. (05) 230 3600, fax. (05) 230 3625
www.kotikolme.fi

10901

7037 Kiitoskortit, pohjukkeet ja
samettikansiot valokuvaajille

PASPIS OY

Kartanontie 43 28430 Pori
P. 02-646 2255, fax 02-646 2208
www.paspis.net

KARHULAN PESUKARHU Ky

Itsepalvelua ja palvelua Mattopesut
Vuodevaatteet Perhepyykit Sopimuspesut
Työvaatteet Noutopalvelu
3138 Av. ma-pe 8-16 la 8-12
05-268 8400 Karhantie 17 48600 Karhula

MUUTOT ja kuljetukset**JYRKI PAKKANEN KY**

KOUVOLA
040 716 0603

Myös pianot, flyngelit, kassakaapit
ja muuttolaatikkovuokraus
11674

SUKUKIRJA on arvokas
HÄÄ-TAI VALMISTUJAISLAHJA!

80 e sukujuhlilta ostettuna
ja 100 e postitse.

KONETYÖ S. HALONEN

Traktorikaivutyöt Bobcat-työt
Kiinteistöjen konetyöt Kurottajapal-

Soitellaan
0400 151 590

328

8028

LEMMENKUJAN KAIVU & KULJETUS

0400-654802
KAIKKI ALAN URAKOINNIT *ERIKOISKULJETUK-

SET

0400 252 848 05- 3777 670 0400 654 802

RAI-KUVA

Kaivokatu 7, HAMINA
05-354 1010

14749

Maansiirtotöitä kaivurikuormaimella
Urakoitsija

HANNU HARJU

Okatie 19 46920 Anjalankoski
0400-854489

6234

KULJETUS**J. TOIVONEN Ky**

Kaivolankatu 10,
37630 Valkeakoski
0400-634810

253

**OJAKORVEN
PUUTYÖ OY**
29630 POKKALAKI

12954

P. 02-541 5121

16- ja 19-paikkaiset
pikkubussit tilausajoon

Ma-Sa Lines Oy

7796
2852

P. 040-565 9623
www.masalines.fi

HAMINA -TRAILER Ky.

Teollisuuskatu 20
49400 Hamina
05-3448 480

HITSAUSTARVIKKEET
MIG.TIG.PLASMA.LASER.
LADEK WELDING
P. 0207 300 300 www.ladek.fi
4089 e-mail: ladek@ladek.fi

ARIGLAS PALVELEVA LASI- ja
METALLITALO
Vahinkopäivystys yöstä päivää
PI 52 49401 Hamina
P.05-3444 950 040-5269779
F.05-3444955 11011

HOITOLA OLLI
Modernia vyöhyketerapiaa ja hieron-
taa
Laillistettu hieroja - urheiluhieroja -
dipl. vyöhyketerapeutti Olli Töytäri
7826 Brahenkatu 14 D 92, 20100 TURKU

HYVÄ SISÄILMASTO ON ELÄMISEN LAATUA
NIEMI & KARI OY
Yrittäjänkaari 23 30420 FORSSA
P. 03- 4241 800 F. 03- 4241 820
2931 www.niemi-kari.fi

Konepaja
HAMJETS OY
Syväsatamantie 32, 49460 HAMINA
05-345 3444, 0400-552 885
13890

**RAKENNUSLIIKE
KALEVI SUNTIO OY**
MÄKELÄNKANKAANTIE 1, 49490 NEUVOTON
PUH (05) 345 0700 MATKAP. 0400-550 700
TELEFAX (05) 345 0770
11488 rakennusliike.suntio@co.inet.fi

15582 **SILVON**
PELTI JA KULJETUS KY
Puumalantie 771 56210 VIRMUTJOKI P.
05- 434 8200

**VIKSALAN
KENNEL**
Suomenlapinkoira, Lapinporokoirat, Keeshond, Kleinspitz
www.viksalan.fi
1915 050 596 6099

**INSINÖÖRITOIMISTO
HEIKKI KOIVU**
SAUNAPOLKU 8 45150 KOUVOLA PUH. 05
375 4547
8624

**RAISION
PUULEVY OY**
Tikkanmaankatu 4 21210 Raisio
P.02-439 7211 F.02-439 7666
www.raisionpuulevy.com
14371

1247 **KYMEN BETONILEIKKAUS**
Pengertie 5, KOUVOLA
05-375 3660, 0400 653 038
Tiili- ja betonirakenteiden ti-
manttiporaukset, sahaukset ja purkutyöt.

**RAKENNUSTOIMINTA
RISTO VUORENPALO KY**
KOTKA
0400-209 823
15638

T:mi Ari Niemi
Rakennussaneerausta
Puh. 0400-656 547
Runkotie 20, 45120 Kouvola
3118

kattopellit seinäpellit ikkuna- ym. pellit
vesikourut tikkaat lumiesteet kävely-
sillat
KYMEN PELTIRAKENNE OY
Mäyrämäentie 2 ANJALANKOSKI
280 puh. 0400-650 777 fax 05-363 5342

Kampaamo Arja Metsäketo
Avoinna: ma-pe 9-17
Illat ja viikonloput sopimuksen mukaan.
Nyt myös meikkipalvelut.
Kuusitie 16 45610 KORJA
P. 040-541 1189
439

Kirja-antikvariaatit
50 000 kirjaa netissä
(halpa postitus koko maapallolle)
www.tuusdata.net
info@tuusdata.net
15675 050-5521 559

Sukujuhlilla myynnissä
EKOKASSI 5s
AVAIMENPERÄ 4s

**Kuljetusliike
KARI POLVELA OY**
Eerolansuorantie 119
33680 Tampere
7041 03-3600940 0400-635 358

LVI-alan ykkönen
**HAMINAN VESIJOHTOILIIKE
PENTTILÄ**
Teollisuuskatu 26, HAMINA
13923 P. 05-3448 840

SAKKI OY
Päätetie 40, 49480 Summa
P. 05-755 1500
12411

**PARTURILIIKE
ANJA LEPPÄ**
Abrahaminkatu 13, HELSINKI
09-646 170
11231

Oy Primation Finland Ltd
Rautatienkatu 2, KOTKA
05-2184 405
www.primation.fi
14214

MYLLYKOSKEN LASI KY
8394 Jämsperintie 1 Myllykoski
P. 05-363 6071 F. 05-325 4819
IKKUNA-, ERISTYS- JA KUVIOLASIT, PEILIT, TURVAURAT,
AUTOJEN JA TRAKTOREIDEN LASIT, ASENNUSPALVELU,
TAIDE- JA ASKARTELUTARVIKKEET, KEHYSTYSTYÖT

kuuri
PARTURI-KAMPAAMO
Tiina Paavolainen
P. 05-3673 308
11047 Päätie 10, Inkeroinen

REMONTIT HUOLLOT
4961
05-355 4400 0400-551 646
KIINTEISTÖHUOLTO KIISKI OY

11541 KESKUSPÖLYNIMURI
BEAM
JÄRJESTELMÄT
www.beamark.fi
Beamark Oy
Spelttitie 4, 00680 HELSINKI
Puh. 09-752 2218. Fax 09-752 2367

**Rekisteröity hieroja
Markku Richter**
Karhulan linja-autoasema,
II kerros 48600 Karhula
10760 P. 05-288 779 044-3030602

10440

Erikoishammasteknikko LASSI OKSANEN

Uudet, yksilölliset hammasproteesit ja proteesien huollot sekä korjaukset.

VASTAANOTTO: Myllykoski Keskikoskentie 5

Puh. 05-3255 800 0400-650 820

8457

MOISION TAIDE- JA PITOKARTANO OY
Moisiantie 163, 47200 Elimäki

P/F 05-3776 332 www.moisionkartano.com

JAANAN OMPELIMO

Jaana Jääskeläinen, ompelijamestari
Ruokotie 25 49400 Hamina

P. 05-2311120 www.jaananompelimo.fi

TILAUSTYÖT* BRODEERAUKSET* TYÖ-JA SEURA-ASUT

7844

1020

ANJALANKOSKI

PORVOO

1922

TEKSTILIPAINO & BRODEERAAMO

Päätie 25 Anjalankoski

puh. 05-317 1222

s-posti: uma.juutinen@pp.inet.fi

LOUNASKAHVILA

PULLAPISTE

Torikeskus, Jyväskylä

12783

014-613 511

SUKUKIRJA on arvokas
HÄÄ-TAI VALMISTUJAISLAHJA!

80 e sukujuhlilta ostettuna
ja 100e postitse.

Luotettavaa

maanrakennuspalvelua

Maansiirto Hyryläinen

Kouvola P. 040-900 0656

6409 www.ratahyrylainen.fi

Sibeliuskatu 24

HAMINA

P. 05-3447660

3201

Linguistic Services

Kymen Kielitoimisto OY

Kaija Kiviharju

cell +358(0)400-654299

Saalastintie 16 G, 46900 Anjalankoski

4464 e-mail: kaija.kiviharju@kkky.inet.fi

Irlantilais-
suomalainen
hotelli-ravintola
Heinolan
järvimaisemissa

Kausantie 4, Myllyoja /HEINOLA

Puh. (03) 718 8666

www.croninsguesthouse.com

2489

Helmi Koiviola
graafikko, kuvataiteilija
yrityksille omat lahjasarjat
Hietamäenrinne 5
39500 IKAALINEN
03-458 7922 040-572 5922

4638 www.luoja.org

Mänttari

Kirkkokatu 4 Hamina

Puh. 24 h. 05-355 7760, 0400-313288

HAUTAUSPALVELUA

Valitse vapaasti - parasta palvelua

www.manttari.fi

2185

Tämänkin lehden painaja

Kirjapaino

COSMOPRINT OY

Koskelontie 15, 02920 Espoo

Puh. 09-143 127, fax 09-147 853

painotalo@cosmoprint.fi

16009

HS-TALLI

Pyttyläntie 21 46750 LIIKKALA

P. 040-5873656 www.hs-talli.com

Suomenhevostalli, ratsastustunteja, leirejä,
maastoratsastuksia ja vaelluksia
sekä rekiajeluja.

15075

Kaikki kultasepäalanat työt ammattitaidolla

Kultaseppä Jukka Nikkanen

Päätie 7, Inkeroinen

0400-940 656

http://personal.inet.fi/palvelu/jukka.nikkanen
2354

JUVEKIM OY

www.juvekim.fi

ANTIKVARIAATTI ARWO PAPERI

Avoimna ti-ke-to 12.-18.00. Tutki tarjontaa, mielenkiintoista paperitavaraa.

OSTAA/MYY KIRJOJA JA KERÄILYTAVARA.

Puutarhakatu 46 Turku P. 0400-527 382

15934

TILI TOIVONEN

Isännöinti Kirjanpito palvelut

Viipurjantie 9

46900 Anjalankoski

05- 3673 188, 040-7073646

2363

Jos Hannu Lähteen

vakoilutrilleri RYSÄNEN kiin-
nostaa, soita 050-546 9135

PS. Hinnanalennus sopimuksen
mukaan

6898

4event

11481

HYVINVOINTIKLINIKKA

Aulangolla tarjoaa:

Kehon ikäkartoitus

- hae elämällesi uutta suuntaa.

Kysy lisää! 0207 291 871

Niinipuun graafinen suunnittelu ja taitto
-10 vuotta

JUURA

Kouvola 040-5913339

kirsi.juura@pp.inet.fi

Suku- ja kyläkirjat, Lehdet, esitteet, julkaisut.

Kampanjamainonta, Lehtimainonta.

5598 Toimituksellinen aineisto ja kuvaus.

MSY:n valtuuskunnan kokous sunnuntaina 20.4.2008. Tarkempi kutsu postitetaan valtuuskunnan jäsenille.

Sukujuhla ja -kokous Haminan Bastionissa 12.-13.7.2008. Katso tarkempi ohjelma sivuilta 8-11.

Sukugolfkilpailu litin golfkentällä lauantaina 30.8.2008. Ilmoittautumiset viikkoa ennen Jorma Mänttärille, puh. 03-7641 338 tai Timo Huovilalle, puh. 050 591 5786. Sähköpostitse voi ilmoittautua osoitteilla jorma.manttari@phnet.fi tai timo.j.huovila@kypm.net.

Pääkaupunkiseudun Mänttärin tapaaminen maanantaina 6.10.2008 kello 18.30. Seurustelu, sukutietoihin tutustuminen ja sukutuotteiden myynti aloitetaan jo klo 17.30. Kokoontumispaikka on Paasitornin kokoustilat Helsingin työväenyhdistyksen talossa (Paasivuorenkatu 5 A).
Illassa muun muassa sukumme jäsenten esittämää ohjelmaa.

Muut alueelliset tapaamiset

Tapaamisiin etsitään innokkaita ihmisiä. Jos olet sukutoiminnasta kiinnostunut, ota yhteys Hämeenlinnassa Sirkka-Liisa Knuuttilaan, puh. 0400 747 827 tai Anja Perälään, puh. 03-675 6497, Jyväskylässä Jarkko Mänttärin, puh. 014-253 144, Tampereella Pekka Kujalaan, puh. 03-362 1136 sekä Turussa Leena Paakkiseen, puh. 02-237 0253.

Sukututkimusjaosto kokoontuu tarvittaessa. Yhteyshenkilönä toimii Timo Huovila, puh. 050 591 5786 tai sähköpostitse timo.j.huovila@kypm.net

Sukumuseo on avoinna pyynnöstä. Yhteys museota vastapäätä asuviin Tenho ja Sirkka Kujalaan, puh. 05-366 5190.

Mänttärin Sukuyhdistys ry.

PL 2, 46901 Anjalankoski, puh. 040 737 5238/Aila Huovi

email: manttari@kolumbus.fi,

Internet: www.kolumbus.fi/manttari

Pankkitili: 520006-51750

JOHTOKUNTA:

Puheenjohtaja: Aki Mänttari Man-
nerheimintie 62 B 26, 00260 Helsinki,
puh. 040 848 2004, email: axamantta-
ri@hotmail.com

Sihteeri: Erkki Mänttari, Vesitorninkatu
15 B, 45160 Kouvola, puh. 05-320 1660,
email erkki.manttari@pp1.inet.fi

Rahastonhoitaja: Sari Riivari, Valkjär-
ventie 112, 49540 Metsäkyliä, puh. 040-
8483169, email: sari.riivari@netti.fi

Jäsenet:

Ari Lehtomäki, Jokelantie 59, 46900
Anjalankoski, puh. 0400 975 042, ari.
lehtomaki@lahivakuutus.fi

Aila Huovi, Liikkalantie 743, 46900
Anjalankoski, puh. 040 737 5238, email:
aila.huovi@pp.inet.fi

Timo Huovila, Koulutie 19 B, 46800
Anjalankoski, puh. 050 591 5786, email:
timo.j.huovila@kypm.net

Samuli Sipilä, Vähäntuvantie 5 D 41,
00390 Helsinki, puh. 040 516 5414,
email: samuli.sipila@kypm.net

Contact person in North America:
Art Jura, 30 Robins Road, Union, Maine
04862, USA, email: artjura@msn.com

VALTUUSKUNTA 2005-2008:

Puheenjohtaja: Jorma Mänttari, Hanka-
lantie 5, 16800 Hämeenkoski,
puh. 03-764 1338,
email: jorma.manttari@phnet.fi

Jäsenet:

Aila Huovi, Anjalankoski (2951)
Timo Huovila, Anjalankoski (2007)
Pekka Kujala, Tampere (5101)
Ari Lehtomäki, Anjalankoski (11022)
Auli Makkonen, Hamina (5390)
Aarre Muurman, Hamina (2381)
Aki Mänttari, Helsinki (2957)
Erkki Mänttari, Kouvola (11496)
Esa Mänttari, Espoo (10790)
Jarkko Mänttari, Jyväskylä (3940)
Risto Mänttari, Hamina (4849)
Aune Mänttari, Hamina (2185)
Kristiina Nivari, Helsinki (3914)
Leena Paakkinen, Turku (5840)
Anssi Paasivirta, Helsinki (10793)
Timo Puhakka, Helsinki (10648)
Eeva Puustinen, Anjalankoski (4019)
Jaakko Päivärinne, Lahti (1137)
Sari Riivari, Hamina (8087)
Kari-Matti Sahala, Pornainen (14495)
Samuli Sipilä, Virolahti (10775)
Riitta Siren, Espoo (6986)
Seppo Vakkari, Kotka (2968)
Vesa Vakkari, Nurmijärvi (5511)
Reetta Väänänen, Kuopio (15740)

LUKIJOILTA

Kirjailija Lähde haluaa täsmentää

Viime Niinipuu-lehden tupsahdettua postilaa-
tikkoon, toimitus saipuhelinsoiton Etelä-Karjalassa
Joutsenossa asuvalta diplomi-insinööri, kirjailija Hannu
Aarre Tapani Lähteeltä (taulu 6898).

Kerroimme hänen tuoreesta romaanistaan, jonka
tamperelainen Pilot-Kustannus Oy on julkaissut. Teok-
sen nimi on "Rysänen" ja se on 510-sivuinen.

Kirjailija haluaa kuitenkin oikaista jutussa esiin-
tyneen lipsahduksen, että kyse olisi hänen toisesta
romaanistaan. Häneltä on valmistunut kaksi käsikirjoit-
tusta, joista toinen on nyt julkaistu.

Kirjassa venäläinen desantti soluttautuu toisen
maailmansodan aikana Lounais-Suomeen maanalaisen
kommunistiverkon avulla. Vihollinen saa arvokkaita
tietoja, mutta Kaarlo Rysäsen valenimellä esiintyvä
vakoilija siirretään vilttiketjuun, ettei hän jäisi kiinni.

TOIMITUS

Niinipuu julkaisee täl-
lä palstalla lukijoiden
lehden
toimitukselle lähet-
tämisiä kannanottoja,
kiitoksia ja palautetta.
Kirjoita: Niinipuu-leh-
ti/Marko Wahlström,
Aumatie 2 B 7, 06150
Porvoo.Kirjeeseen
tunnus "Lukijoilta".
SÄHKÖPOSTI: marko.
wahlstrom
@pp.inet.fi.
Ei liitetiedostoja.
Tekstin pituus enin-
tään 1500 merkkiä.
Liitä mukaan oikea
nimesi,osoite ja pu-
helinnumero. Jos
kirjoitat nimimerkillä,
nämä tiedot jäävät
toimituksen käyttöön.

TILAA SUKUVIESTI-lehti

Mänttärin sukuun kuuluvat saavat Sukuviesti-lehden kuusi numeroa vuon-
na 2008 hintaan 22 €. Muille hinnat ovat kestotilauksena 31 €, vuositilaus 34 €
ja irtonumero 6 €.

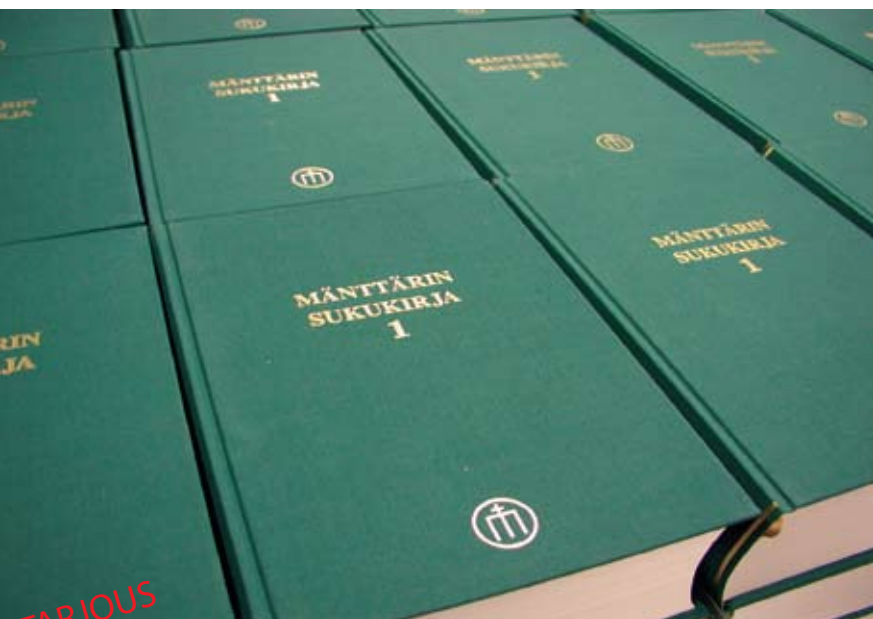
Tilauksia vastaanottaa Eine Kuismis puh 09-4369 9450,
fax 09-43699451.

Sähköposti: toimisto@ sukuseurojenkeskusliitto.com

Postiosoite: SSK, Savilankatu 1 B, 00250 Helsinki.

Kotisivut: www.sukuseurojenkeskusliitto.com

SUVUN MYYNTITUOTTEET 2008

MÄNTTÄRIN SUKUKIRJA

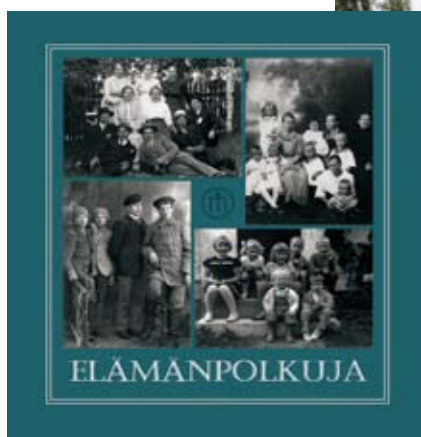
Kaksiosainen sukukirja sisältää tiedot kaikista suvun jäsenistä. Koonnut Eero Mänttari.

Huom! Tarjoushinta **80^e** sukujuhlilta käteisellä. Postitse 100^e. Tilataan kuten muutkin kotimaahan toimitettavat tilaukset. Hinta sisältää pakkaus- ja toimituskulut.

UUTUUS

ELÄMÄNPOLKUJA 20^e.

Suvun jäsenten kirjoittamia elämäntarinoita. Koonnut Eero Mänttari.

KULTAINEN SUKUMERKKI

*RINTAMERKKI 42^e

*PRÄSSÄTTY RIIPUS 45^e

*VALETTU RIIPUS

35^e

LIPPIS 10^e

ISÄNNÄNVIIRI

pituus 5 m. 50^e (8-12 m salko)

pituus 4,5 m. 42^e (6-8 m salko)

SUKUPINSSI 3^e

PÖYTÄSTANDAARI 23^e

EKOKASSI 5^e

AVAIMENPERÄ 4^e

ONNITTELU- ja SURUADRESSIT

6^e

Tilattaessa voi valita lauseet seuraavan numeroinnin mukaan:

- 1) Onnitteluadressi.
- 2) Loppuunmyyty
- 3) Siellä kukkia täynnä on maa, sydän uupunut levätä saa. Kevyt kulkea on, ei ahdistusta siellä, ei kipua tuskaa taivaan tiellä
- 4) Me olemme niin kuin uni ja niin kuin ruoho maan, joka aamulla puhkee kukkaan ja illalla leikataan
- 5) Kätesi Jeesus siunaten hiljaa yli hautani laskeutuu
- 6) Jeesus sanoo: Minä olen ylösnousemus ja elämä, joka uskoo minuun se elää vaikka olisi kuollut

Kuva: Jorma Mänttari

Niinipuu-lehden kustannukset nousivat lehden painopaperin tullessa uudeksi kulueräksi. Kustannustason noususta johtuen pyydämme vakavasti suvun jäseniä tukemaan lehteä.

Ilman Sinua ei tämän lehden teko olisi mahdollista.

10 euron TUKIMAKSUN VOIT MAKSAA KESKIAUKEAMAN PANKKISIIRTOLOMAKKEELLA.

Kiitos avustasi !

Kaikki sukuuotetilatukset keskiaukeaman kupongilla tai puhelimitse

040 737 5238/ Aila Huovi
050 367 7049/ Eeva Puustinen
0400 842 627/ Aini Rantanen
Hintoihin lisätään postikulut (Poikkeus sukukirja).

HOW TO BUY
NEW MÄNTTÄRI FAMILYBOOK
You will find on the MFA's Home Page www.kolumbus.fi/manttari
aprecise English advice how to pay the new family book very easily.

Talkoilla postiin. Niinipuun postitus on hoidettu perinteisesti talkoilla kirjapainon tiloissa.